

PERUN KIERTOMATKA 30.9 - 19.10.2011

30.9

Aamulla aikainen herätys, taksilla Huittisiin linja-autoasemalle ja linja-autolla ilman vaihtoja Helsinkiin lentokentälle. Lento Hollantiin Amsterdamiin lähtö aika klo 6.35

KLM:n siivillä Helsingistä Amsterdamiin.

Hollannista lento Peruun lähtö aika paikallista aikaa klo 12.30. Seuraavat puoli vuorokautta sai istua paikallaan tai kävellä koneen käytävällä muutaman askeleen, kunnollista unta ei lennon aikana tullut.

Limassa pieni kierros kaupungilla autolla ja sitten hotellille ja kaikki taisivat mennä melko suoraan nukkumaan.

Hotellin vastaanotto tilat.

1.10

Hotelli ulkoa. Täällä koko ryhmän ensimmäinen yö ja oman matkan viimeinen yö.

Aamupala hotellilla ja pieni kiertoajelu ja kävelykierros Liman vanhassa keskustassa.

Rakkauden puiston koristeellista mutkittelevaa penkkiä. Esikuva löytyy Barcelonasta Antonio Gaudin suunnitelmasta Güellin puistosta.

Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden ylikulkusilta.

Liman vanhaa keskustaa

Liman vanhaa keskustaa.

Liman vanhaa keskustaa.

Sitten takaisin lentokentälle ja lentämään kohti Arequipaa.

Lima - Arequipa. Maisemia lentokoneesta.

Lima - Arequipa. Maisemia lentokoneesta. Arequipan kaupunkia.

Tämä lento kesti vain pari tuntia ja maisemat koneen ikkunoista olivat aika hienot Andien vuoristoa ja paikoitellen vähäsen lumihuippuja yli 5000 metrin korkeudessa.

Arequipan lentokenttä oli paljon pienempi kuin Liman joten matkatavarat tulivat koneesta lähes aikaan kuin matkustajat ja kentältä pääsi ilman isompia odotteluja seuraavaan autoon ja muutaman näköalapaikan kautta hotellille.

Maisemia lentokentältä hotellille mentäessä.

Maisemia lentokentältä hotellille mentäessä.

Maisemia lentokentältä hotellille mentäessä.

Majoittumisen jälkeen pieni kävelykierros kaupungilla.

Arequipan keskustaa.

Santa Catalinan nunnaluostaria.

Santa Catalinan nunnaluostaria.

Santa Catalinan nunnaluostaria.

Santa Catalinan nunnaluostaria. Luostari kaupungin keskustassa oli oma pieni maailmansa josta kaikki nunnat eivät poistuneet muurien ulkopuolelle koskaan kerran portin avattuaan.

Santa Catalinan luostaria.

2.10

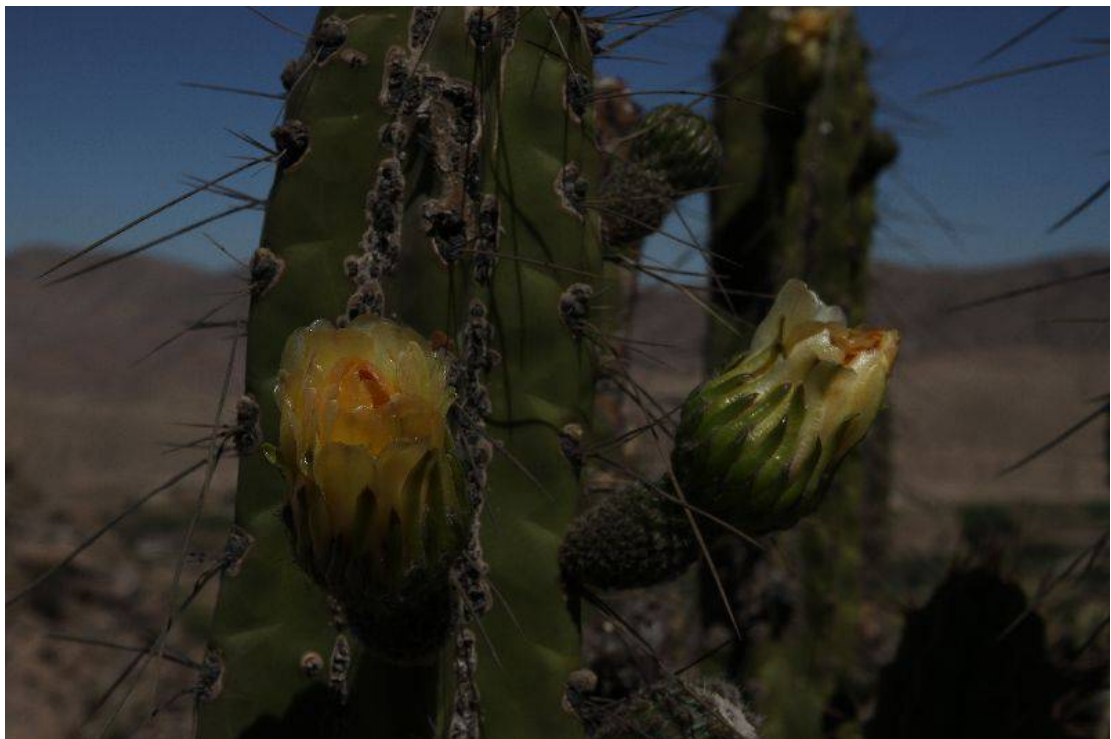
Aamupalan jälkeen ryhmä autoon ja kohti Chivayn kylää.

Vähän matkaa hotellilta lähdön jälkeen. Pieni pysähdys kyläkaupassa ja kuva naapuri kirkosta.

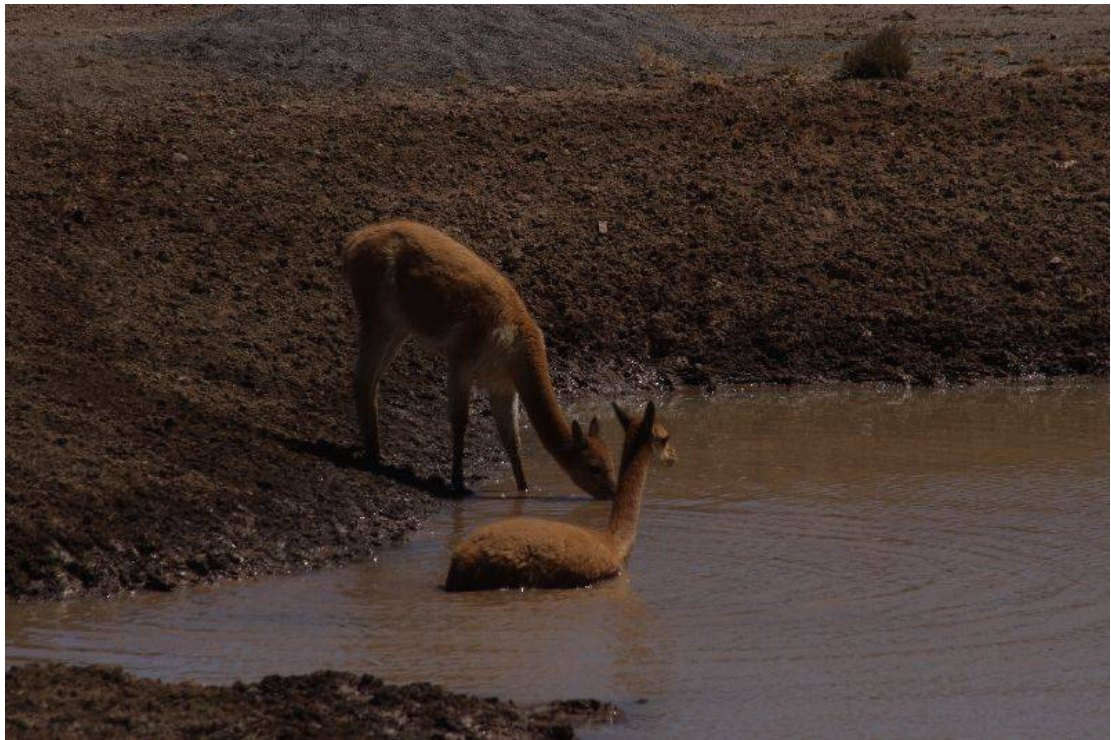
Matkalla Chivayhin. Vähän kuivempaa maisemaa korkeammalla vuoristossa.

Kaktuksen kukintoja.

Alpakkaa.

Juoma ja kylpypaikka.

Parivaljakko.

Alpakkaa tai vikunjaa. Vaikea enää jälkeen muistaa kuvasta kumpaa missäkin tuli kuvattua, ehkä laamakin jossain kuvissa mukana. Tämä tumma viiva keskellä laumaa on rautatie.

Komeat laidun maisemat.

Taukopaikan maisemia, kivettyneet kallioseinämän “piikit” olivat suurimmillaan varmasti toista kymmentä metriä korkeita.

Siitä vertailuna ohi menevä linja-auto.

Taukopaikan maisemia toiseen suuntaan.

Lähes koko päivän automatka ja korkeimmillaan tie taisi olla jossain 4950 metrin korkeudessa, vähän alle 5 kilometrin korkeudessa kuitenkin autolla tuli käytyä.

Vuoristotietä. Mutkitellen ylös ja alas.

Vuoristotien mutkia ja maisemia.

Minä ja paikallinen villantuottaja.

Hetkeä aikaisemmin tätä korkeaa kohtaa oli pysähdys taukopaikalla ja olo oli vielä todella hyvä, ennen huippukohtaa kylmän hikiä ja todella surkea olo. Ennen hotellia Chivayssa pysähdyimme ruokapaikkaan ja vähäsen tuli syötyä vaikka ruokahalu oli häviksissä.

Chivayn ruokapaikka ja andien kondori tarjolla mainoksessa.

Hotellilla tuli mitattua lämpöä ja kuumetta oli ja jossain välissä sain muutaman minuutin hengittää lisähappeakin. Osa ryhmästä kävi retkellä läheisillä kuumilla altailla ja siellä taisikin näkyä matkan ensimmäinen kolibri jota itse en päässyt näkemään. Hotellille päästyä ei tullut tehtyä kuin muutaman

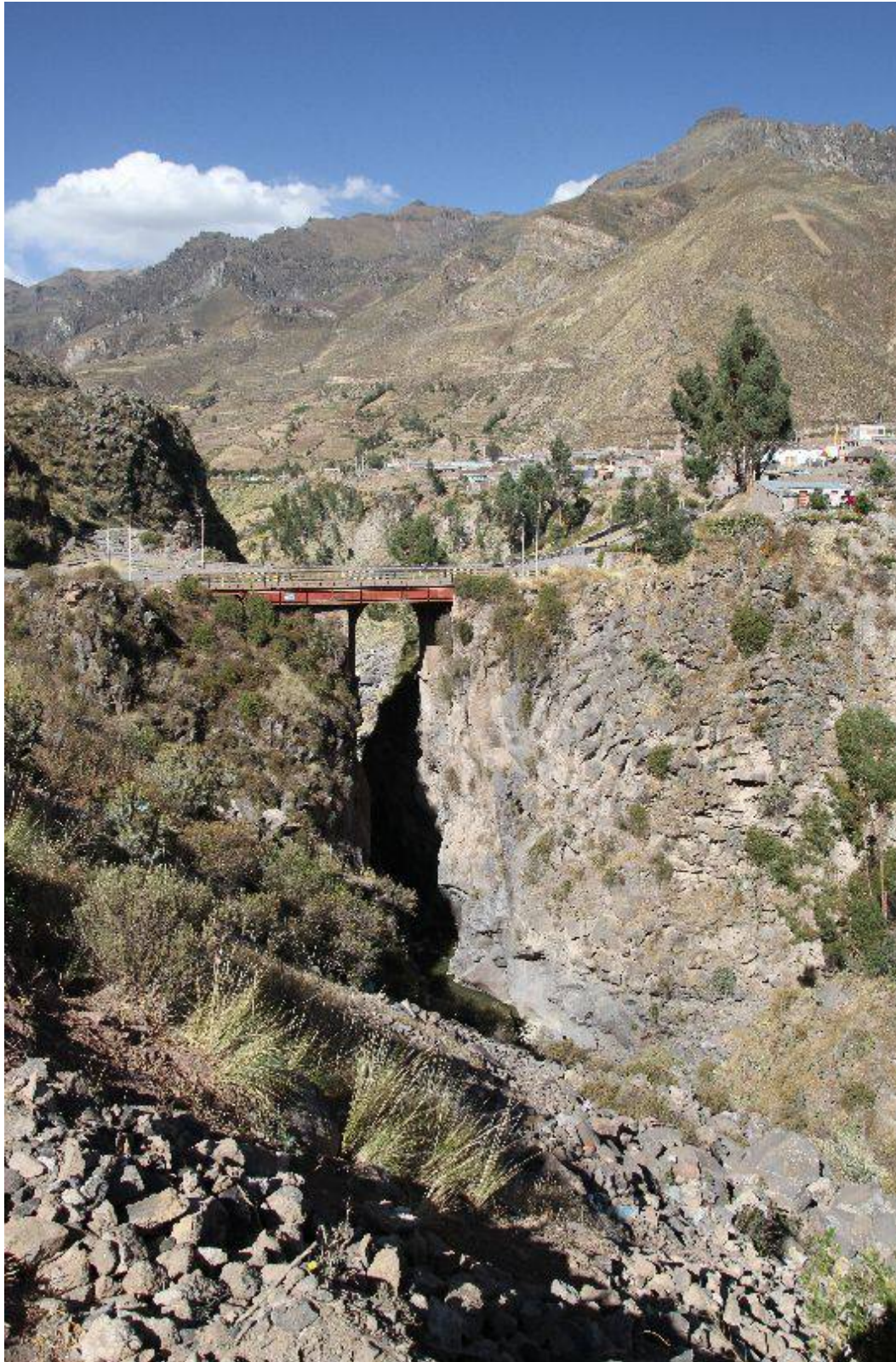
sadan metrin kävelylenkki, muu aika meni leipäilyyn.

Oma huone Chivayssa.

Hotellia oman huoneen ovelta kuvattuna.

Tuolle sillalle olisi ollut hotellilta matkaa vain muutama sataa metriä, ei vaan jaksanut...
Chivayn kylä oli heti sillan toisella puolella.

3.10

Aamupala maistui ja olikin oli illasta parantunut hyvin, pientä lämpöä ei oikeastaan muuta oiretta vuoristotaudista.

Aamupalan jälkeen matka jatkui ilman matkatavaroita colca kanjonille ja matkan aikana pieniä

pysähdyksiä ja upeita maisemia.

Chivay - Mirador del Condor.

Chivay - Mirador del Condor.

Mirador del Condor näköalapaikkaa.

Andien kondori.

Andien kondori ja Colca kanjonia.

Colca kanjonia.

Andien kondorit, parhailleen tuli nähtyä 3 kondoria yhtä aikaa, kuvaan taisi mahtua vain kaksi kerrallaan ja lähes aina peräpää kameraa kohti.

Colca kanjonia.

Kääntöpaikkana aamun kanjoni retkellä oli Mirador del Condor näköalapaikka jossa ensimmäiset andien kondorit näkyivät jo ennen pysähdystä auton ikkunoista.

Paluu matkalla pieni pysähdys pienessä kylässä ja yhdellä solella pääsi harpyijan kanssa samaan kuvaan.

Kondorien ja maisemien katselun jälkeen takaisin chivayhin syömään, ruokailun aikana kuljettaja ja paikallisopas taisivat hakea hotellilta matkatavarat ja ruokailun jälkeen oli taas edessä pitkä ajomatka kohti Punon kaupunkia ja matkalla tietysti koko ajan uutta nähtävää.

Taas samalla taukopaikalla missä olivat ne isot kalliojyrkanteen kivettyneet piikit. Tässä paikallinen villantuottaja odottelee silittelyä.

Pieni pysähdys jossain vähän yli 4000 metrissä, taustalla olevassa järvessä oli flamingoja, oli yllätys kun olin aina luullut että vaaleanpunaiset flamingot ovat vain lämpimien hiekkarantojen maisemissa viihtyviä lintuja.

Mitään ihmeellistä nähtävyyttä ei edes koko aikaa odottanut jo tavalliset maisemat Perussa olivat näkemisen arvoisia.

Punoon saapuminen oli alkuillasta ja hotelliin kirjautumisen jälkeen pienelle kaupunkikierrokselle hämärän tullessa ja kierroksen päätteeksi ryhmä taisi hajaantua muutamaan eri ruokapaikkaan syömään.

4.10

Päivän ohjelman suora lainaus matkaohjelmasta.

Punon satamaa ja titicaca järveä.

Uros-intiaanien kelluvia saaria.

Tässä kerrottiin titicaca järven kaloista, saviastiassa oli muutama pieni kala ja paikalle käveli iibis lintu ja nappasi astiasta sen parhaan kalan ja käveli rauhassa pois.

Mökkejä kaislasta.

Ruuan valmistusta savi uunissa, uunin alla iso litteä kivi, ettei kaislat kuumene liikaa ja uuni putoa järven pohjaan ja saari syty palamaan. Taustalla matkan ensimmäinen kissa havainto, tämän kissan koti oli ehkä muutaman sadan neliömetrin kaislasaarella.

Kaislasaarten rakennuksia.

Kaislasaarten rakennuksia.

Kaislasaarten rakennuksia.

Ensiksi veneilemme uros-intiaanien kelluville kaislasaarille. Sieltä jatkamme Amantani-saarelle jonka huipulle kapuamme ihailemaan auringonlaskun värjäämää Titicacajärveä.

Amantani saari.

Amantani saari, osa ryhmästä matkalla kylään.

Kaktuksen kukintoja.

Auringon palvoja osasi kehrätä rapsutettaessa.

Oma huone Amantani saaren perhemajoituksessa.

Maisemia huoneen ovelta kuvattuna.

Yö kylän vaatimattomissa , mutta sympaattisissa perhemajataloissa , joissa nautimme illallisen perheen kanssa.

(saaren huipulle kapuaminen jäi väliin, iltaruokailussa oli taas huono olo ja ruokailu jäi melkein kokonaan väliin, samoin iltajuhla jäi kokonaan osallistumatta) Amantani saarelle tullessa päivä ruokailu onnistui hyvin ja vointikin oli silloin kohdallaan. Loppumatkasta ei sitten ollut enää mitään ongelmia vuoristotaudin jälkioireiden kanssa.

Koko inkakulttuuri on saanut alkunsa Titicacajärvellä. Se on paitsi valtavan kokoinen myös maailman korkeimmalla sijaitseva järvi, jolla on laivaliikennettä.

5.10

Aamiaisten jälkeen, (koko ryhmämme 12 henkeä + oppaat oli jaettu muutamiin eri perheisiin yöksi ja päivällistä lukuun ottamatta ruokailut oli sitten omien perheiden luona. Ei mitään loistomajoitusta, mutta voisi sanoa, että tuntui melkein hienoimmalta kun matkat isot ja loistavat hotellit.)

Matka jatkui veneellä Taquile saarelle jossa jäimme pois veneen kyydistä kävelimme saareen keskustaasta jossa oli ruokailu ja sitten taas kävelyä saaren toiselle puolelle jossa vene oli odottamassa.

Taquile saaren rannalla.

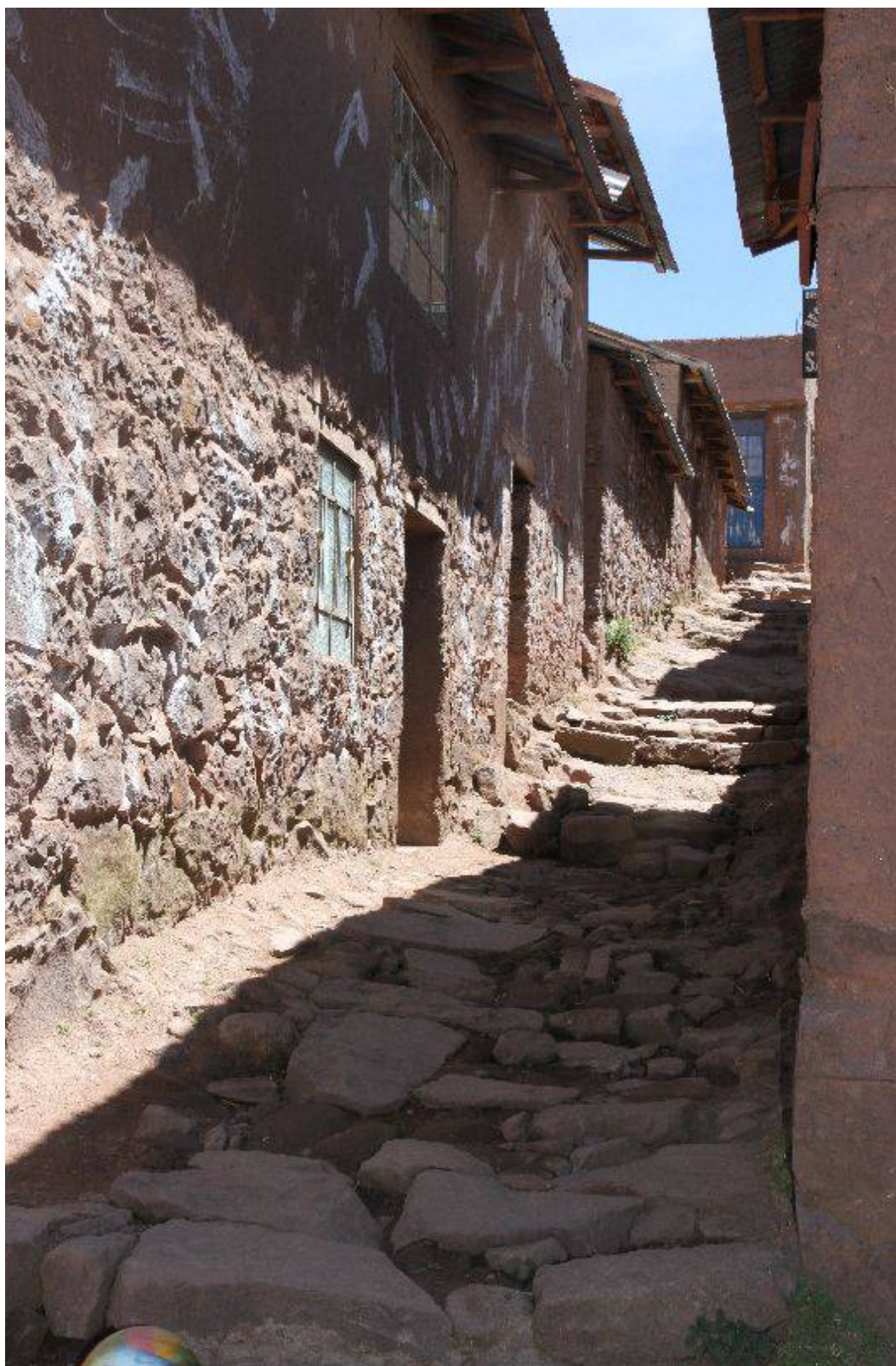
Polkua kohti saaren keskustaa.

Aina kylän vaihtuessa oli polulla portti.

Maisemia polulta.

Saaren keskustan kapeaa kujaa, nämä kivat taitavat olla vanhempia mitä kävelypolun laatoitus.

Pienen mökin värikäs ovi.

Polkua alas kohti satamaa.

Muutammat kävivätkin tässä rannalla uimassa. Sitten takaisin veneelle ja paluu illaksi Punoon ja takaisin tuttuun hotelliin, huoneiden ja matkatavaroiden kuittaus ja syömään ja nukkumaan siinä illan ohjelma. (Titicacalla olivat mukana vain pikkureput ja isommat matkatavarat olivat hotellilla säilössä.)

6.10

Titicaca järveä, Punon kaupunkia ja vähäsen yöllä satanutta lunta.

Aikainen herätys, aamupala ja huoneiden luovutus, autoon ja matkalle kohti Cuscoa. Pitkä päivämatka,

ehkä tunnetuin nähtävyys oli päivän aikana Racchin kylässä olevat Wiracocha temppelin rauniot ja muut rakennelmat.

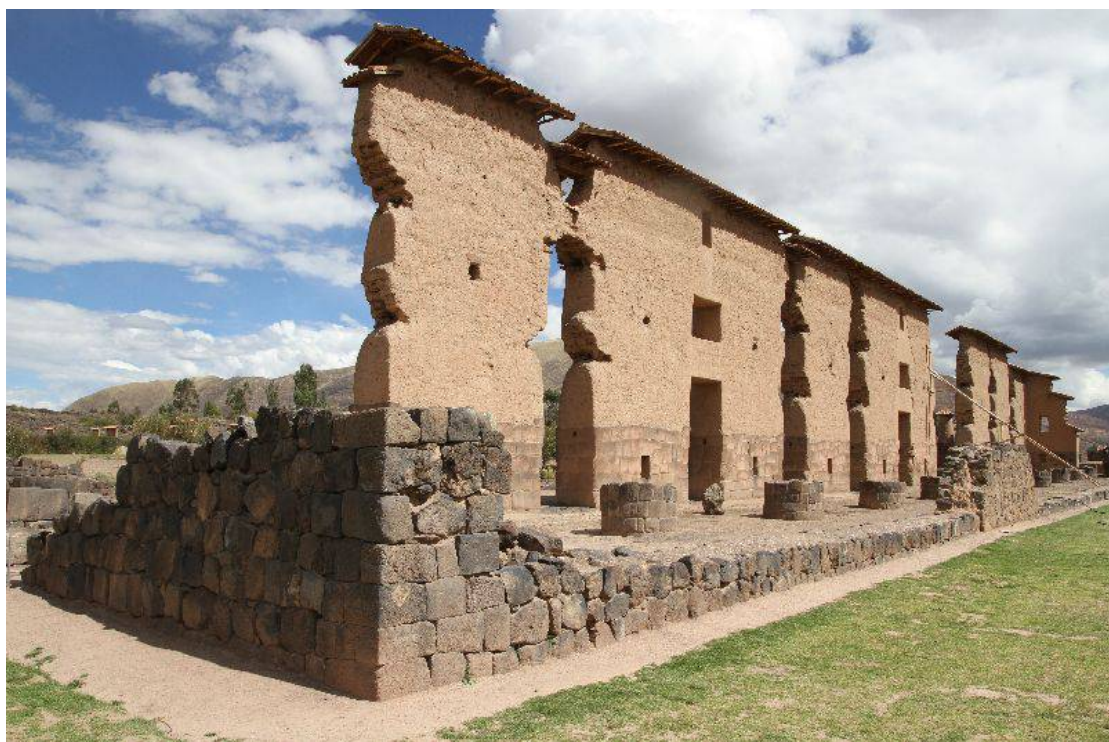
Taukopaikan maisemia.

Taukopaikan maisemia ja villavaatteita.

Käsityömyymälä Wiracochan temppelin raunioiden lähellä.

Wiracochan temppeliä.

Raunioalueen rakennuksia.

Raunio alueen rakennuksia. Kuvassa ruokavarastoja. Aikoinaan Wiracochan temppelialueelle tuotiin tuotteita rannikkoseudulta ja vuoristosta, molemmilta alueilta oli tänne suurin piirtein sama matka. Wiracocha on inkamytologian pääjumala, kaiken luoja.

Hotelli Cuscossa, hotellin vastaanotto aulaa ja kerroksia ylöspäin.

Cuscon vanhan kaupungin kivimuuria ja kuvassa ehkä kaupungin tunnetuin kivi, tiedätkö mikä ja miksi?

Dinosauruksen kivettynyt jalanjälki on tuossa korokkeella.

Cuscon vanhaa keskustaa.

Sacsayhuamánin linnaketta. Kuvassa osa valtavaa linnakkeen kivimuuria. Paikoitellen todella taitavaa käsityötä jos vielä ajattelee aikakauden työvälineitä...

Alaosa aitoa alkuperäistä linnakkeen muuria, yläosa entisöityä muuria. Huomaa tässäkin kuvassa, kaikki kivet erilaisia ja pieniä ulokkeita ja koloja oli kivissä ylä ja ala reunoissa, vahvistamassa muuria entisestään ja vaikeuttamassa kivien louhintaa.

Kivimuuria ja lasilevyjen alla valonheittimet.

Lähempää tarkastelua kivimuurin rakentajien taidon näytteestä.

Sacsayhuamánilta alas Cuscoon, lähempänä vanhaa keskustaa.

Pakko ottaa tämä klassikko kivi vielä uudelleen Cuscon kadun kivimuurista.

Cuscon vanhaa kaupunkia ja taustalla katedraali. Tuonne teimme ryhmän kanssa opastetun kierroksen, kuvaaminen sisällä oli kielletty, mutta nähtävää oli todella paljon, tämä etuseinämä ei anna aavistustakaan kuinka suuri rakennus oli kyseessä.

Päivän ohjelmassa Cuscon kaupunkikierros kävellen ja autolla. Illalla tavaroiden pakkaamista inkapolun vaellukselle. Kantajien kuormaan sai jättää tavaraa maksimissaan 7 kiloa omia tavaroita,

loput mitä vaelluksella haluaa mukaan ottaa tuli kantaa itse. Onneksi vaellukselle pakkaamisessa ei tullut ongelmia kilorajojen kanssa.

8.10

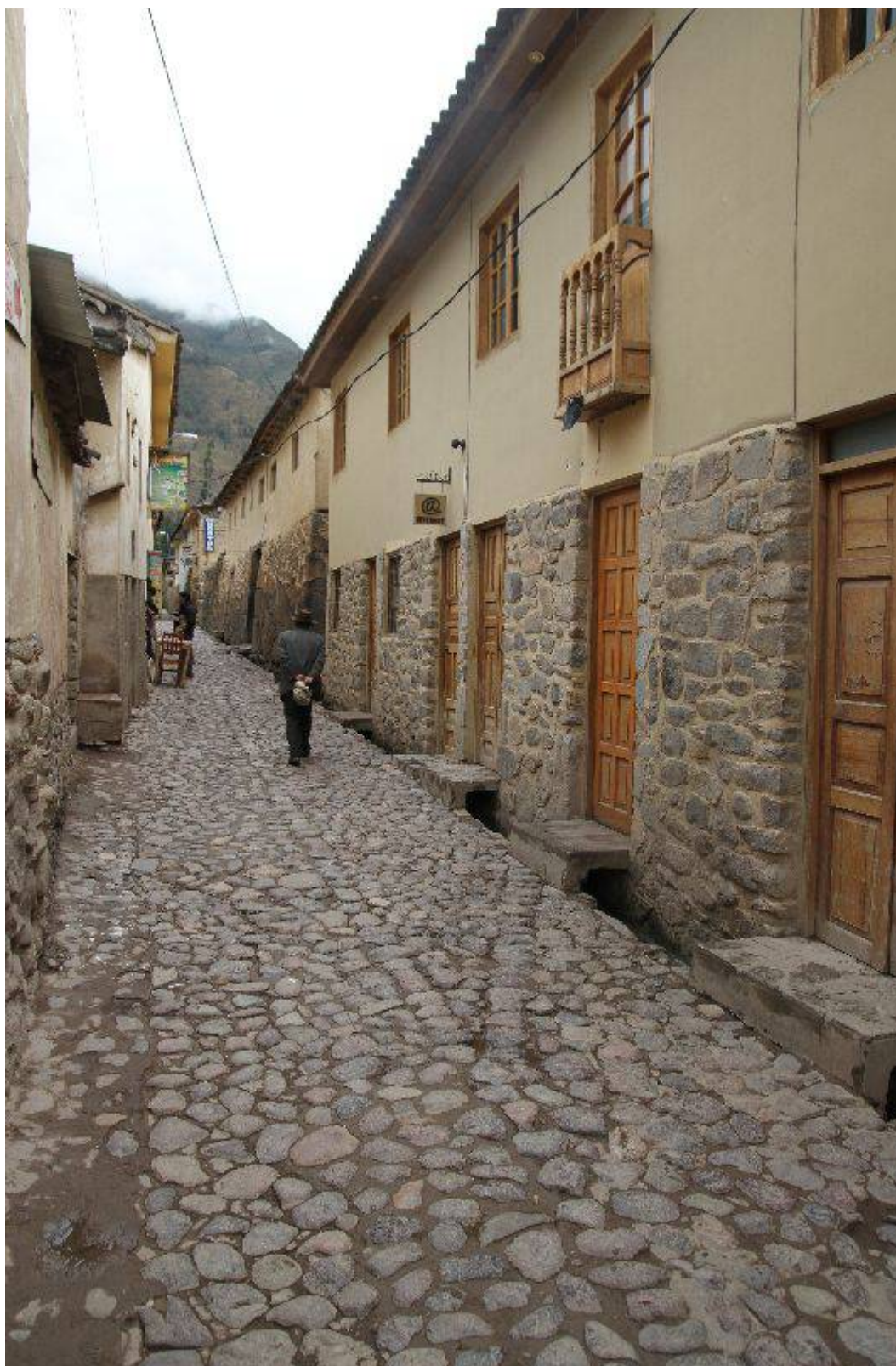
Aikainen herätys, aamupala ja autoon kohti Ollantaytamboa, jossa tauko ja täällä kyytiin tulivat matkan kantajat, jotka kantoivat sitten vaeltajien maksimissaan 7 kilon tavarat, joiden lisäksi kaikki ruokatarvikkeet, teltat ja näkyi matkassa olevan ainakin yksi iso kaasupullokin jonka lämmöllä sitten ruoka valmistettiin.

Aikaisen herätyksen ja aamupalan jälkeen pikkubussiin ja liikkeelle, tässä vielä maisemia auton ikkunasta, Cuscon pieniä katuja.

Ollantaytambo.

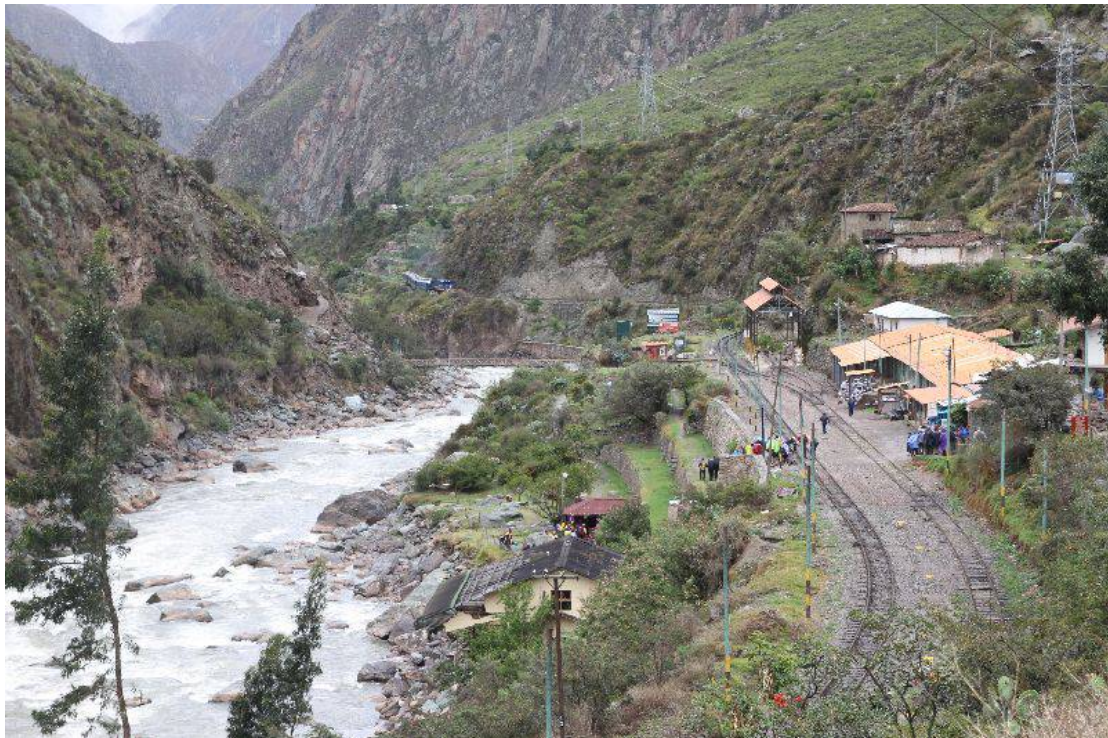

Ollantaytambon pientä katua.

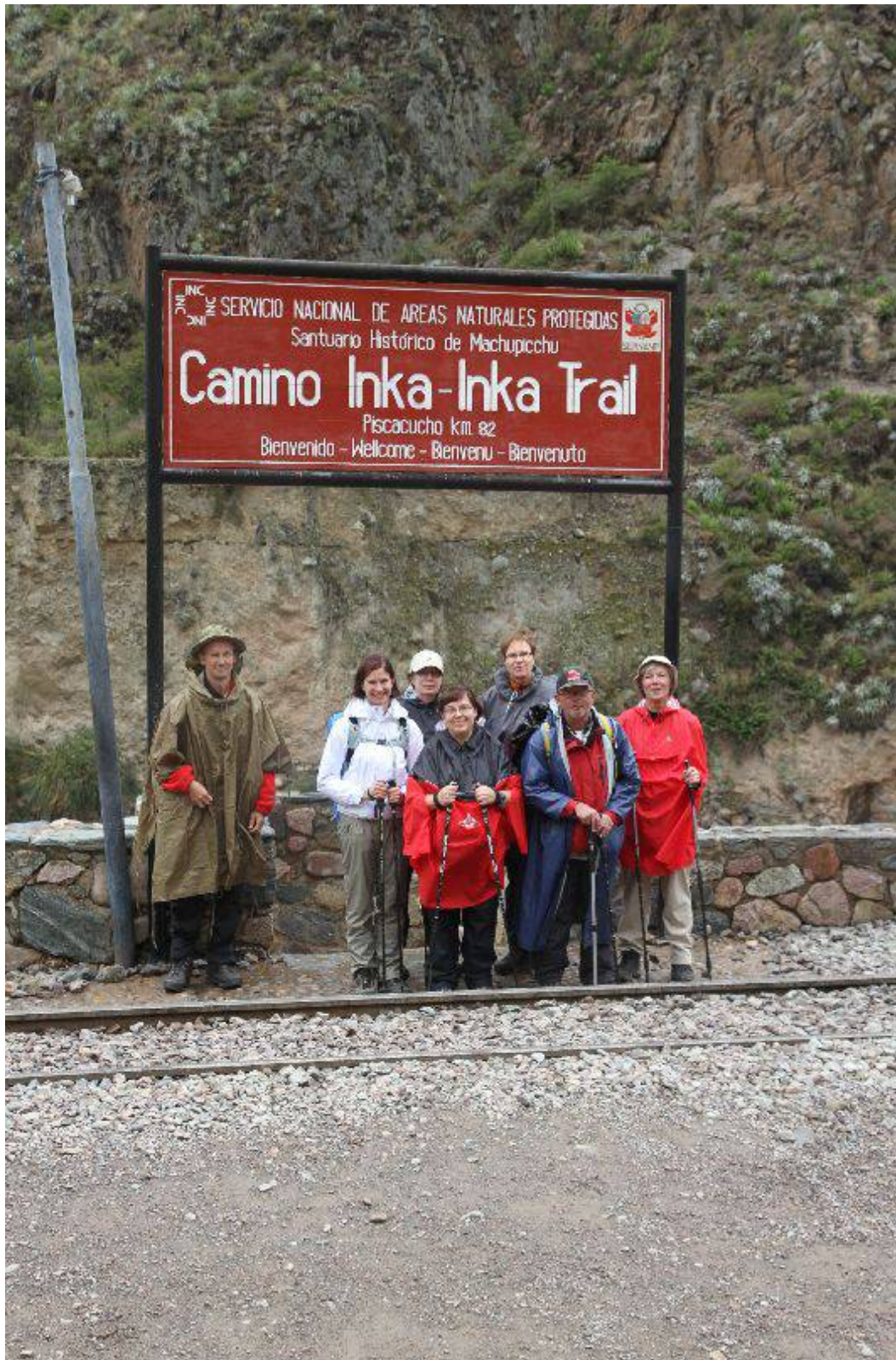
Ollantaytambo.

Ollantaytambon jälkeen matka jatkui kohti km82 rautatieasemaa. Tässä lähellä auto jätti meidät pois ja kaikki valmistelivat omat kantamuksensa kuntoon, pieni tauko ja sitten tarkistuspisteen kautta liikkeelle vaelluspolulle. (Tarkistuspisteellä tarkistettiin passit ja henkilökohtainen vaelluslupa) Perun valtio rajoittaa vaeltajien määrää inkapolulle joten matkalle on syytä ilmoittautua ajoissa varmistaakseen että vaelluslupa on oikealle päivälle jäljelle.

Maisemaa vähän sen jälkeen kun auto oli jättänyt pois kyydistä. Alhaalla taustalla silta jota ennen oli

papereiden tarkistuspiste.

Rautatieaseisakkeella 82km valmiina vaelluksen alkuun. Vähän sateista keliä, ehkä helpompi kulkea kuin helteessä.

Reunassa vähäsen papereiden tarkistus paikkaa ja sitten vaan sillalle ja yli kävelemään.

Ensi askeleita sillan jälkeen, jo tässä oli kauniita maisemia kun reunalta katseli.

Polkua, kaktuksia ja vuorten huippuja.

Kaktuksia, joki ja toisella puolella rautatie jolla sitten paluu Ollantaytamboon.

Ensimmäisenä päivänä oli vielä polun vierellä vielä paikallista asukasta välillä, tässäkin tarkkaan katsottuna näkee koiran joka on valinnut nukkumapaikan aika jännästi.

Paikallista asutusta polun vierellä.

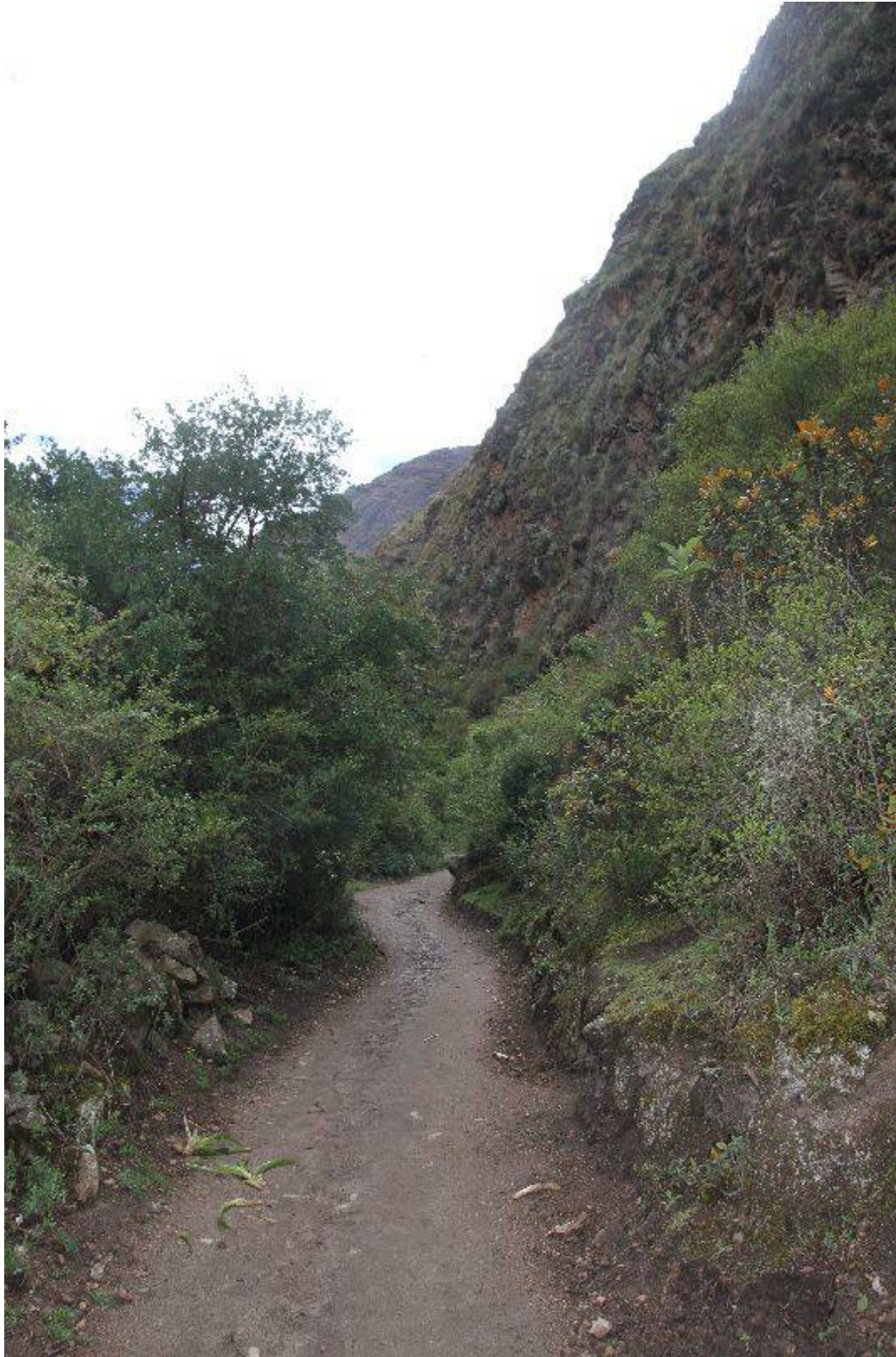
Inka raunioita.

Kalliojyrkännettä polun vierellä.

Maisemia polulta.

Maisemia polulta. (kurkistus taaksepäin jostain tuolta kaukaa matka alkoi)

Pieni silta ensimmäisen yöpaikan vierellä. Samassa purossa oli peseytymis mahdollisuus halukkaille. Ehkä joku kävi?

Tässä ensimmäinen yöpaikka. Samanlaisia pieniä tasanteita oli varattu kaikille ryhmille, oli helppoa pysyä oman ryhmän kanssa koolla ei tarvinnut pelätä eksyvän väärään ryhmään. Toisaalta ei iltakävelyllä tainnut kukaan käydä, ainakaan kovin kaukana. Huayllabamban yhteisön leiripaikalla korkeutta noin 2800 metriä.

Nämä linnut kuuluivat ensimmäisen yöpaikan pihapiiriin, mukavasti kaikki poikaset eri väriä.

Ensimmäisen vaelluspäivän matka 11km hyvää melko tasaista polkua. Ennen yöleiriä matkalla yksi ruokailutauko.

9.10

Inkapolun toinen vaelluspäivä. Päivämatkana 12km. koko vaelluksen korkein kohta “kuolleen naisen sola” noin 4215 metriä. Yöpaikka Patamayo joen vierellä, korkeutta noin 3600 metriä.

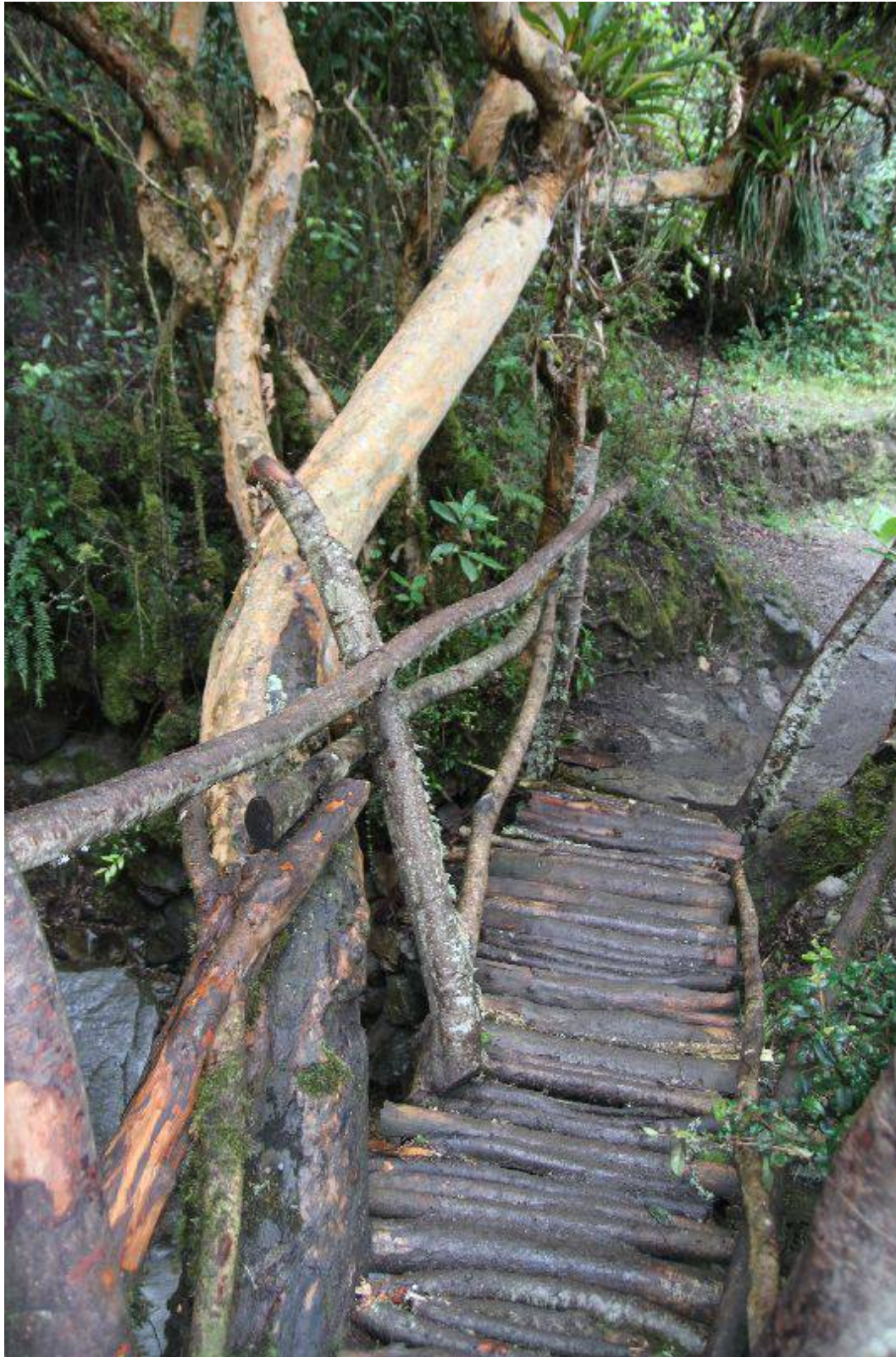

Toisen vaelluspäivän ensimmäisiä maisemia, tässä lähellä oli tarkistuspiste, joissa toisilta kantajilta

saatettiin pistokokein tarkistaa, että kannettavaa ei ollut liikaa.

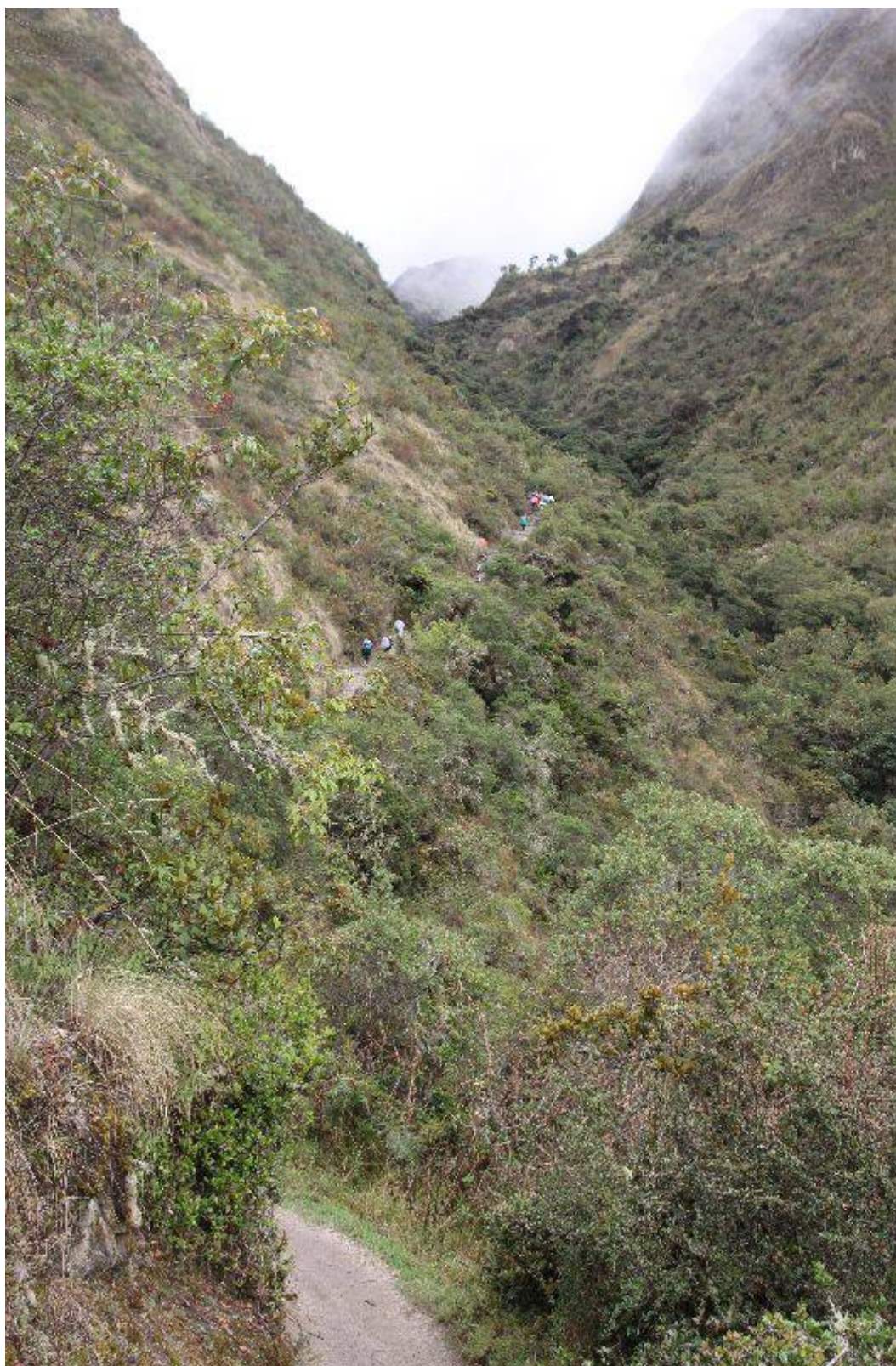
Toisen vaelluspäivän maisemia.

Joku pieni puro tästäkin alapuolelta meni, onneksi ei ollut liukasta ja olihan tuossa kaidekin jos olisi tarvinnut tukea.

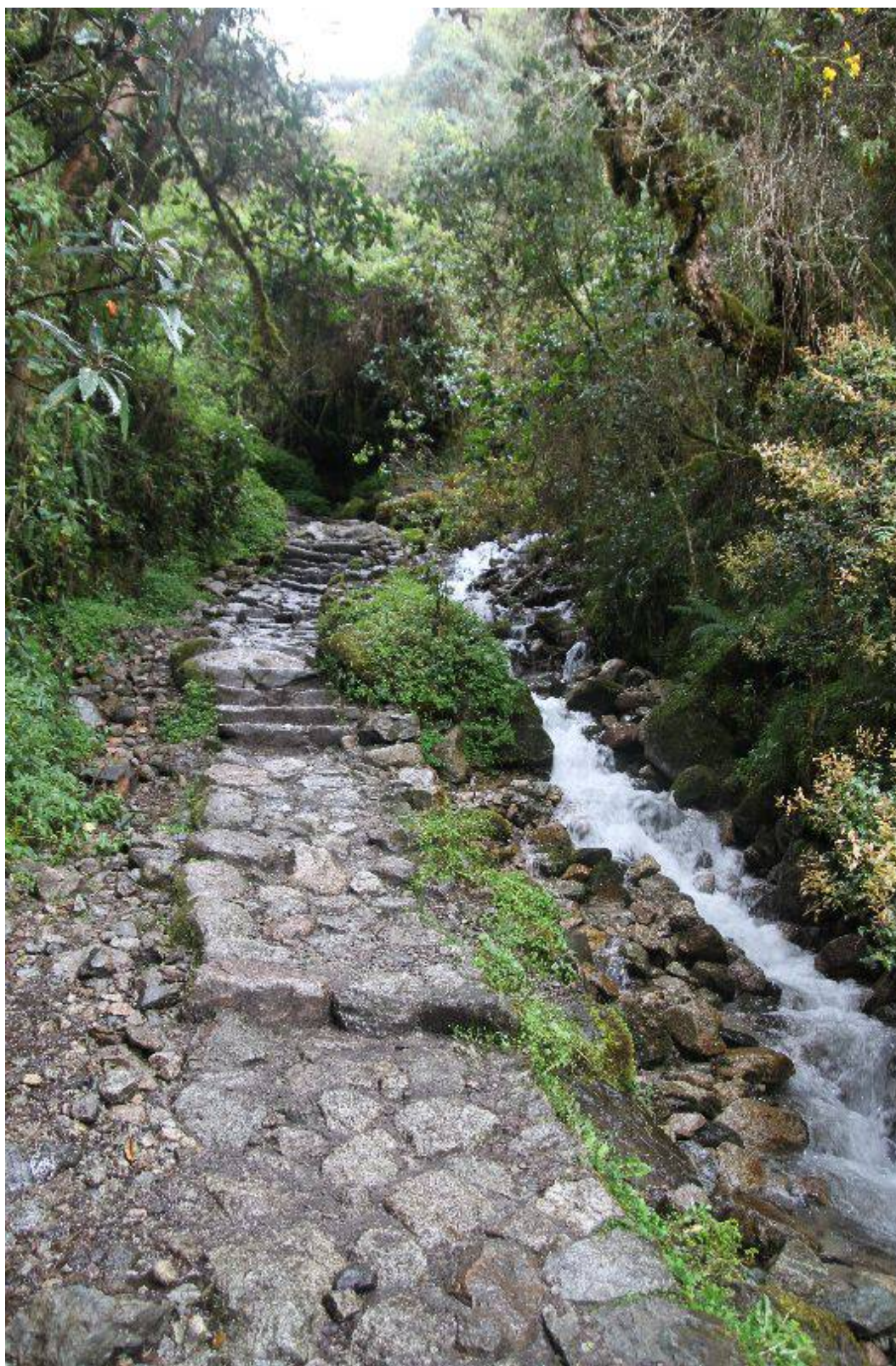
Polkua eteenpäin vähän alle 4000 metrissä riitti vielä kasveja.

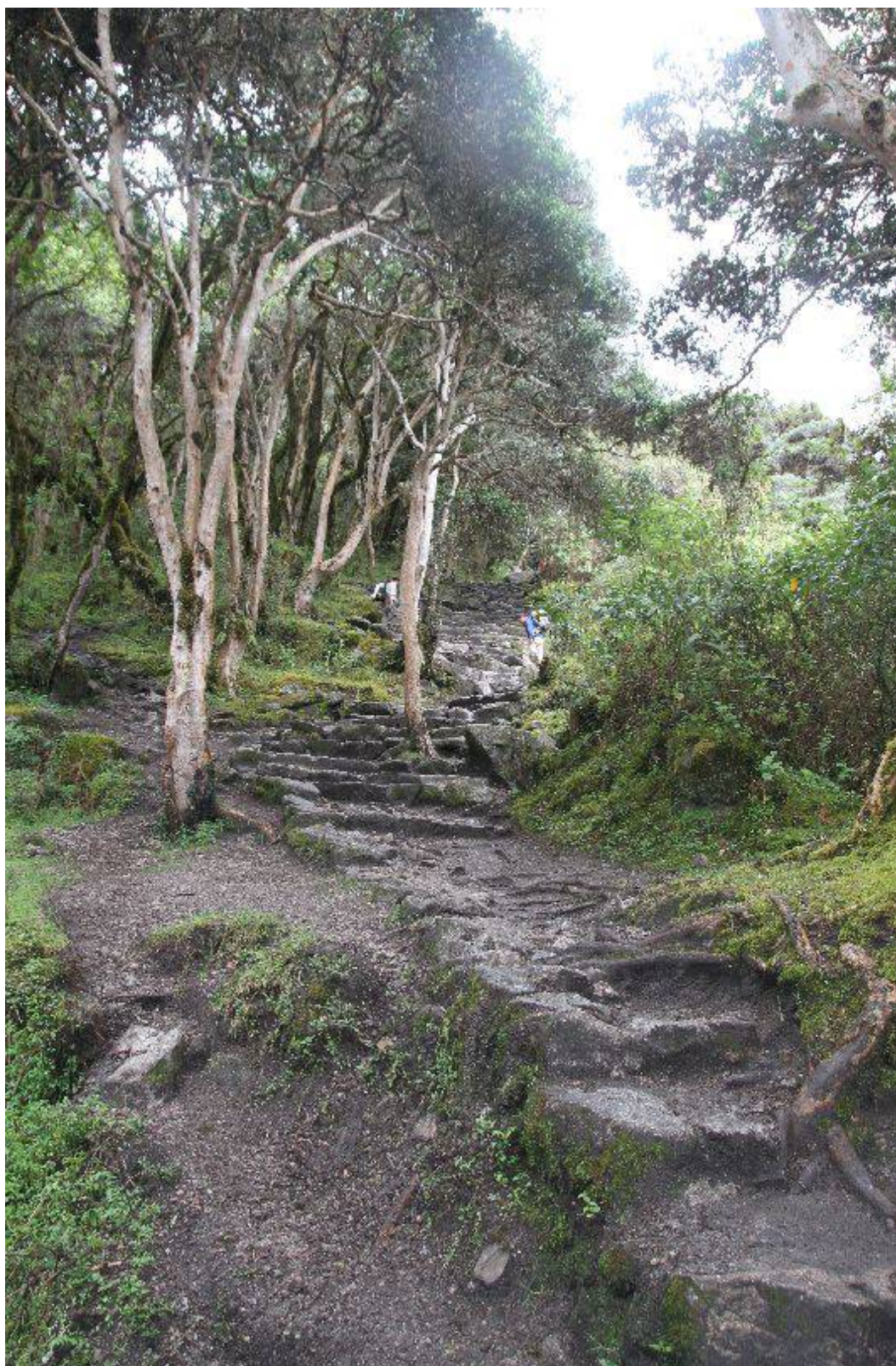
Edessä pieninä pisteinä toisten ryhmien vaeltajia. Yllättävän rauhassa melkein omassa maailmassa sai polulla kävellä.

Vajaa 4000 metrissä oli vielä pieni todella vihreä kostea sammaloitunut metsävyöhyke, ehkä vieressä kulkeva puro vaikutti vihreyteen näin paljon. Etukäteen olisi luullut että näin korkealla ei kasvaisi enää juuri mitään. Ilman polkua olisi tässäkin metsässä voinut eksyä.

Tässä vaelluksen ensimmäisiä askeleita Inkojen rakentamalla polulla, kivipäällyste satoja vuosia vanha.

Kivirappusia ja polkua metsässä.

Metsän jälkeen pienellä taukopaikalla. Jossain tuolla alhaalla oli yöpaikka.

Edessä jo vähäsen näkyvissä kuolleen naisen solaa.

Yhä ylöspäin.

Kuolleen naisen sola. Death Womad pass 4215 metriä. Vaelluksen korkein kohta, solan huipulle päästessä aurinko oli hetken aikaa näkyvissä, mutta edestä alhaalta jossa seuraava yöpaikkakin oli puhalsi todella kylmä tuuli tuoden sumupilviä. Muutaman ryhmäläisen odotus ja sitten taas pienessä sumussa ja pisaroinnissa eteenpäin. Näkymät solasta sekä eteen että taaksepäin olivat mahtavat.

Vaelluksen huippukohdalla, yllättävän pirteä olo ajatellen mitä vointi oli viikkoa aikaisemmin ollut, nyt tuntui että korkeus ei vaivaa mitenkään.

Solasta alaspäin kohti seuraavaa yöpaikkaa. Uusia pilviä tulossa taas edestä.

Välillä vähän jyrkempää alamäkeä, yllättävän hyvä kävellä vaikka kivet olivatkin vähän märkiä.

Kivisellä ja mutkaisella polulla matkalla alas.

Toinen yöpaikka pientä sadetta iltapäivällä ja illalla. Pienet punaiset teltat oman ryhmän telttoja Isompi teltta jossa näkyy sinipuseroinen kantaja oli meidän ruokailuteltta ja ruokailuteltan takana näkyy keittiöteltta. Ylempänä ovat isommat teltat toisen ryhmän telttoja. Patamayo joen leiripaikka noin 3600 metriä korkeutta.

Teltan oviaukolta illalta otettu kuva. Metri eteenpäin oviaukolta oli parin metrin pudotus seuraavalle tasanteelle jossa toinen ryhmä ja tämä maisema alla olevan ryhmän yli otettu sateen jälkeen. Aamulla matka jatkui kuvan vasemmasta reunasta ylöspäin.

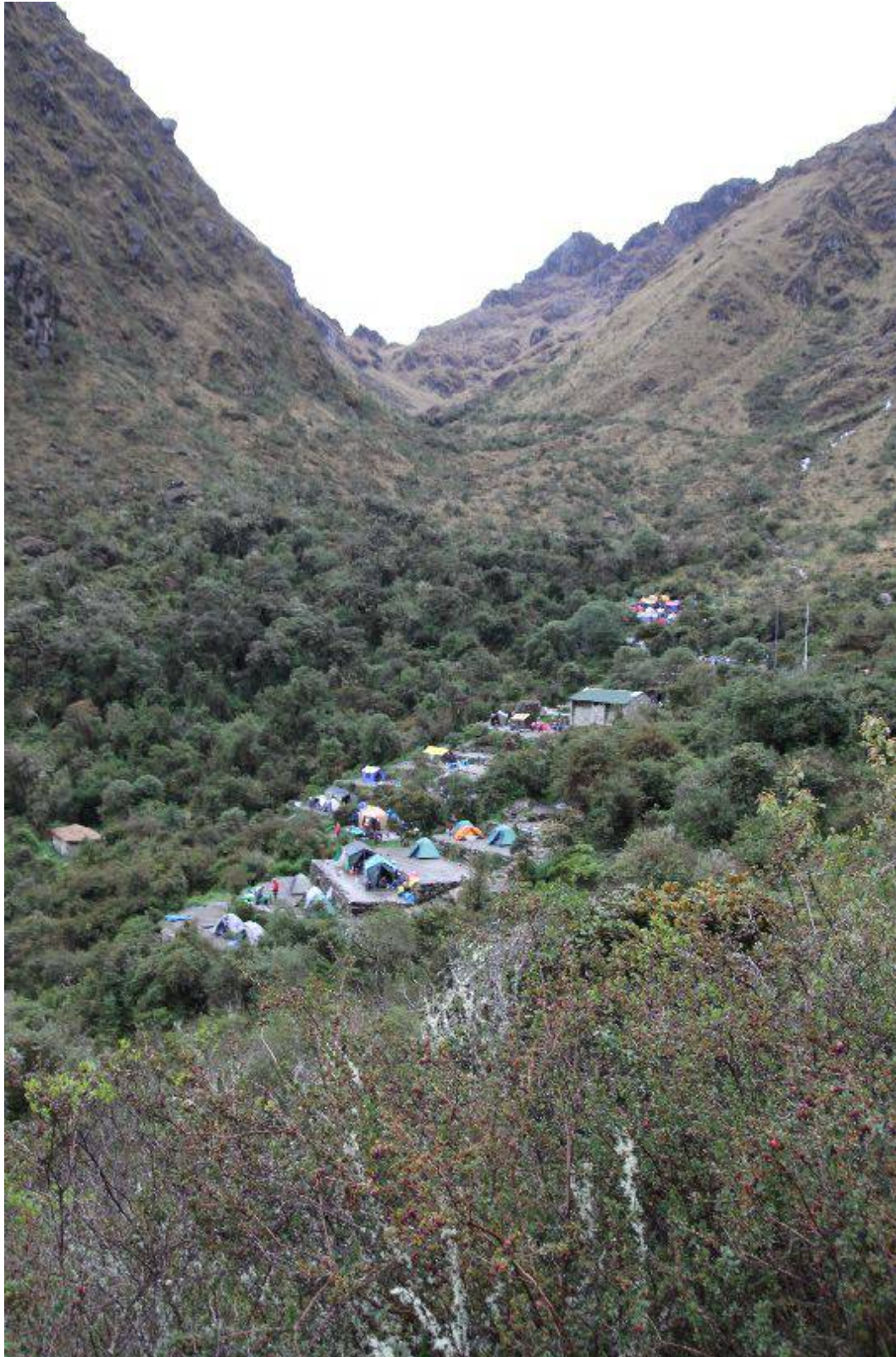

Siellä oma “punainen ryhmä” Kaikki tarvittavat mukavuudet; jos pystyy elämään ilman viiden tähden hotelleja näkee enemmän; näkee paljon enemmän.

10.10

Inkapolun kolmas vaelluspäivä. vaelluksen pisin päivä 16km, matkan aikana taas ruokailutauko.

Huikaisevien maisemien lisäksi päivän kohokohta ainakin omalta osalta kun paikallisopas maisemia katsella alkoi selittää minulle englanniksi että joku lintu on selän takana ja kiva oli katsella kolibria vajaa metrin päästä muutaman minuutin ajan.

Patamayo joen leiripaikka vähän lähdön jälkeen, ehkä ylemmää otetusta kuvasta saa paremman käsityksen minkälainen leiripaikka oli.

Polkuja ja rappusia kohti seuraavaa huippua.

Täältäkin erottuu vielä Potomayo joen leiripaikka.

Maisemia polulta.

Runkuraqayn raunioita noin 3800 metrin korkeudessa.

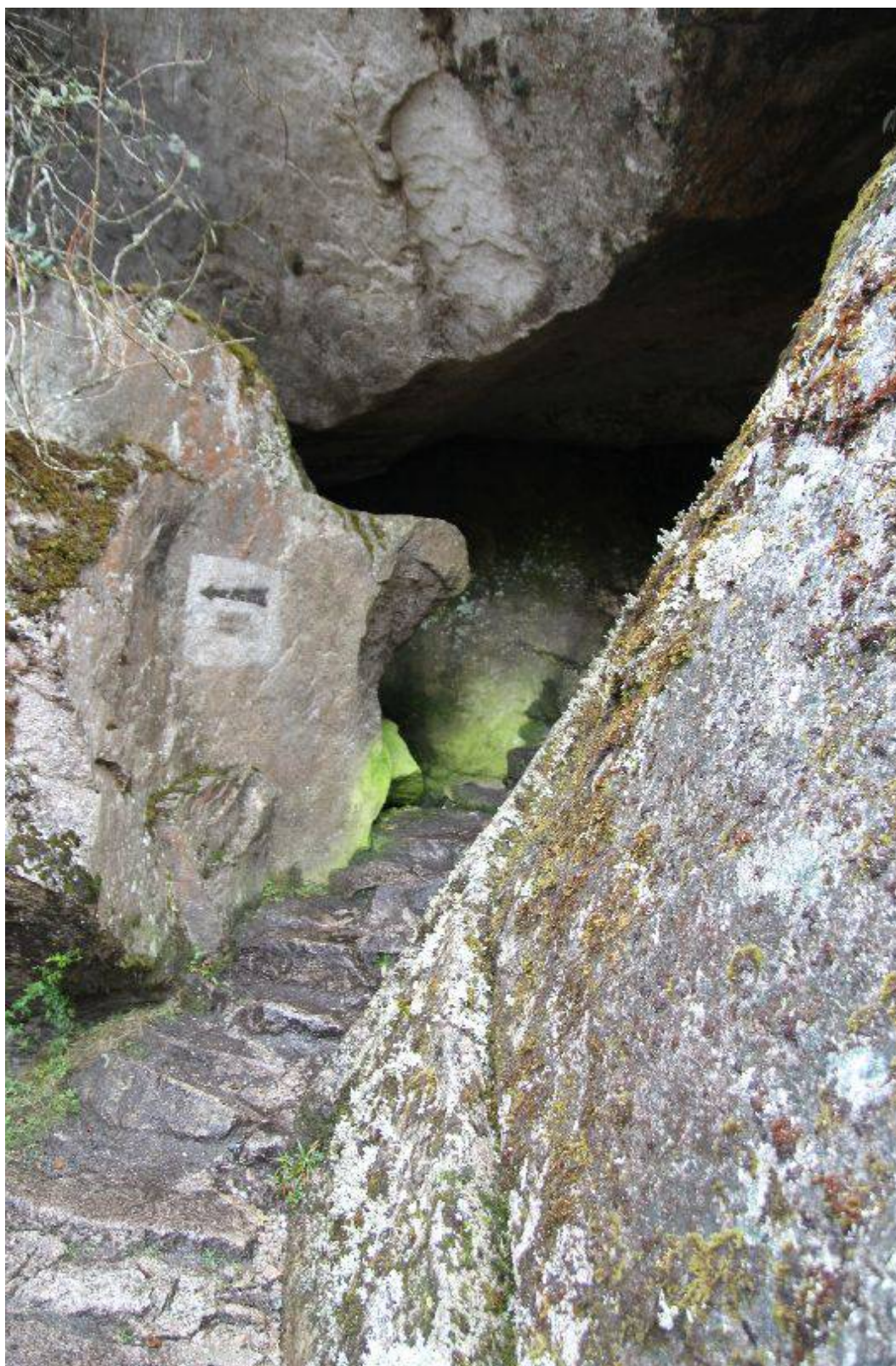
Runkuraqay.

Runkuraqay, taas kerran ylempää ja kauempaa saa paremman käsityksen paikasta.

Maisemia polun viereltä noin 4000 metrin korkeudessa.

Yksi Inkapolun tunneleista, kiveen louhittu askelmat silloin kauan sitten, tarkkana sai olla ainakin sadesäällä jolloin askelmat saattavat olla liukkaita.

Maisemia huipun jälkeen. Matkalla jonnekin tuonne alas.

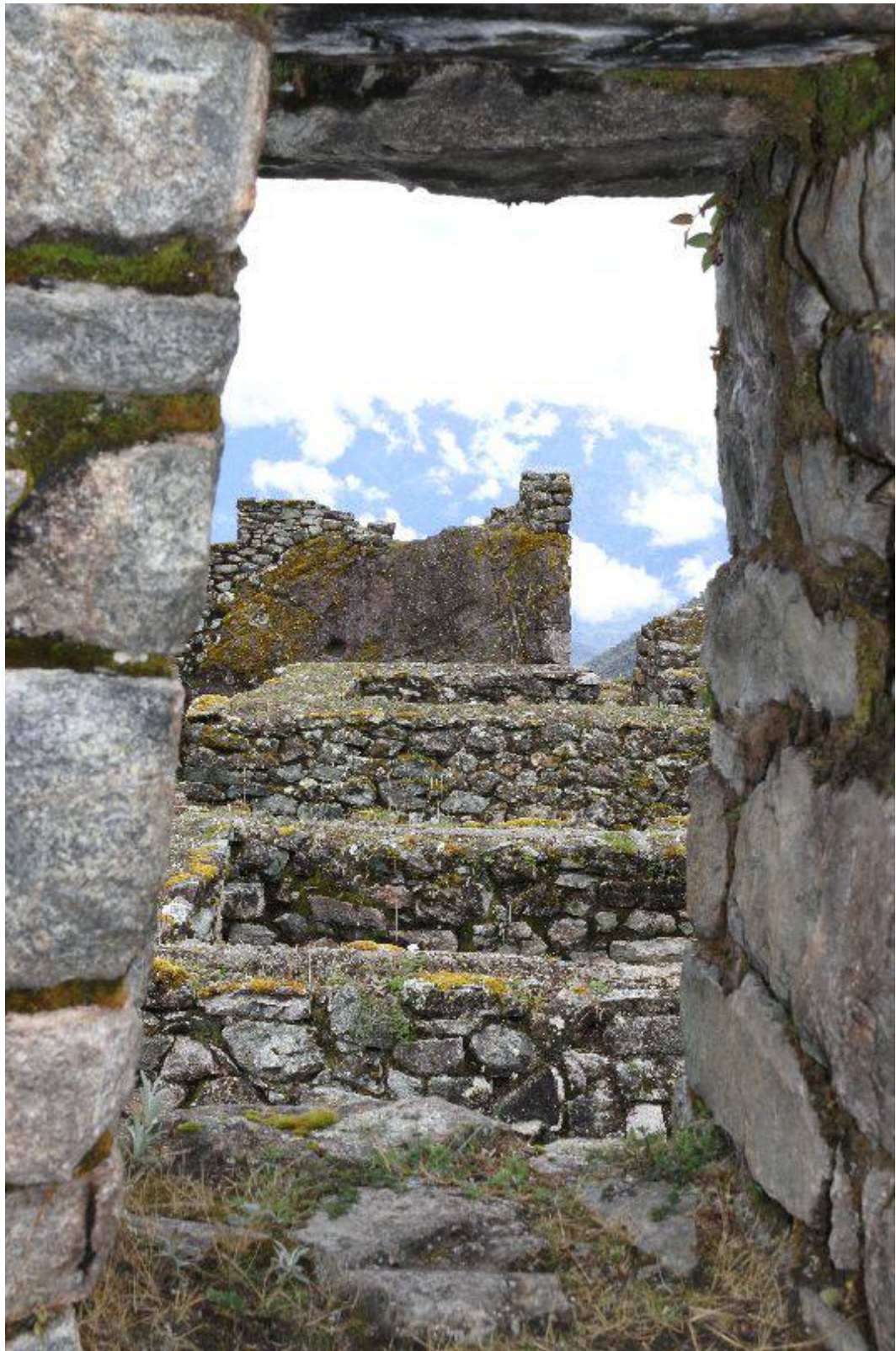

Välillä polun vierellä oli kalliojyrkänteitäkin, ei aina ihan tasaista maisemaa.

Rappusia ylös rauniolle. Vaihtoehtona oli tässä jättää väliin ylempänä oleva raunio ja kääntyä polulta alas oikealle suoraan taukopaikalle jossa ruoka oli odottamassa. pakkohan nämä raputkin oli käydä kävelemässä ja maisemia katsomassa.

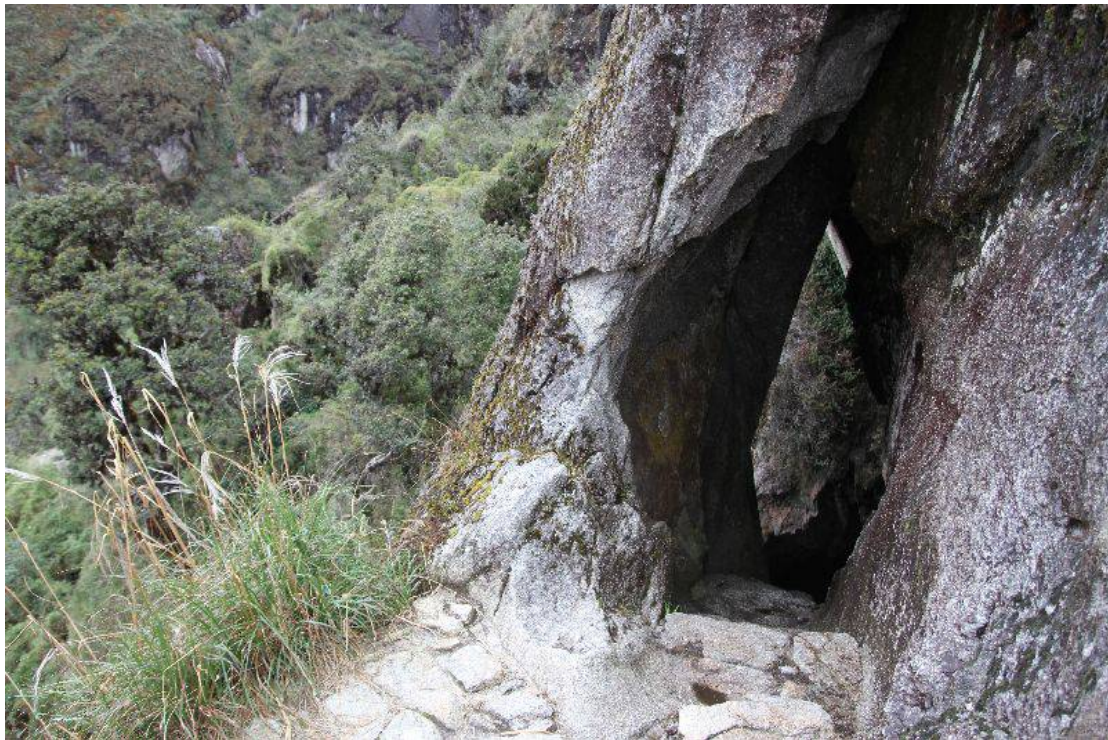
Taas takaisin Inkapolulla kohti ruokapaikkaa.

Ruokataukopaikka näkyy alhaalla. Phuyupata-marca korkeutta ruokapaikalla noin 3600 metriä.

Maisemia polulta.

Toinen Inkapolun tunneli. Pikkurepulla mahtui hyvin kulkemaan. Kantajat saivat varmasti olla tarkempia isommalla kuormalla.

Inkapolkua ja yksi kantajakin matkalla seuraavalle leiripaikalle.

Maisemia polulta.

Tässä varmaan koko matkan yksi parhain lintukuva. Paikallisopas kulki tässä kohtaa edellä, odotti sitten minua jossain näköala kohdalla ja alkoi selittää englanniksi että joku lintu on aivan takanani oli kiva kääntyä ja nähdä kerrankin kolibri paikallaan ehkä vähän yli metrin päässä. Kuva ja kurkotus lähemmäs, ja varovainen pieni askel ja kuva ja kurkotus, lähimmät kuvat vajaan metrin päästä. Kiva kohta.

Phuyupatamarcan rauniot. Noin 3640 metrin korkeudella.

Pieni näköalatasanne.

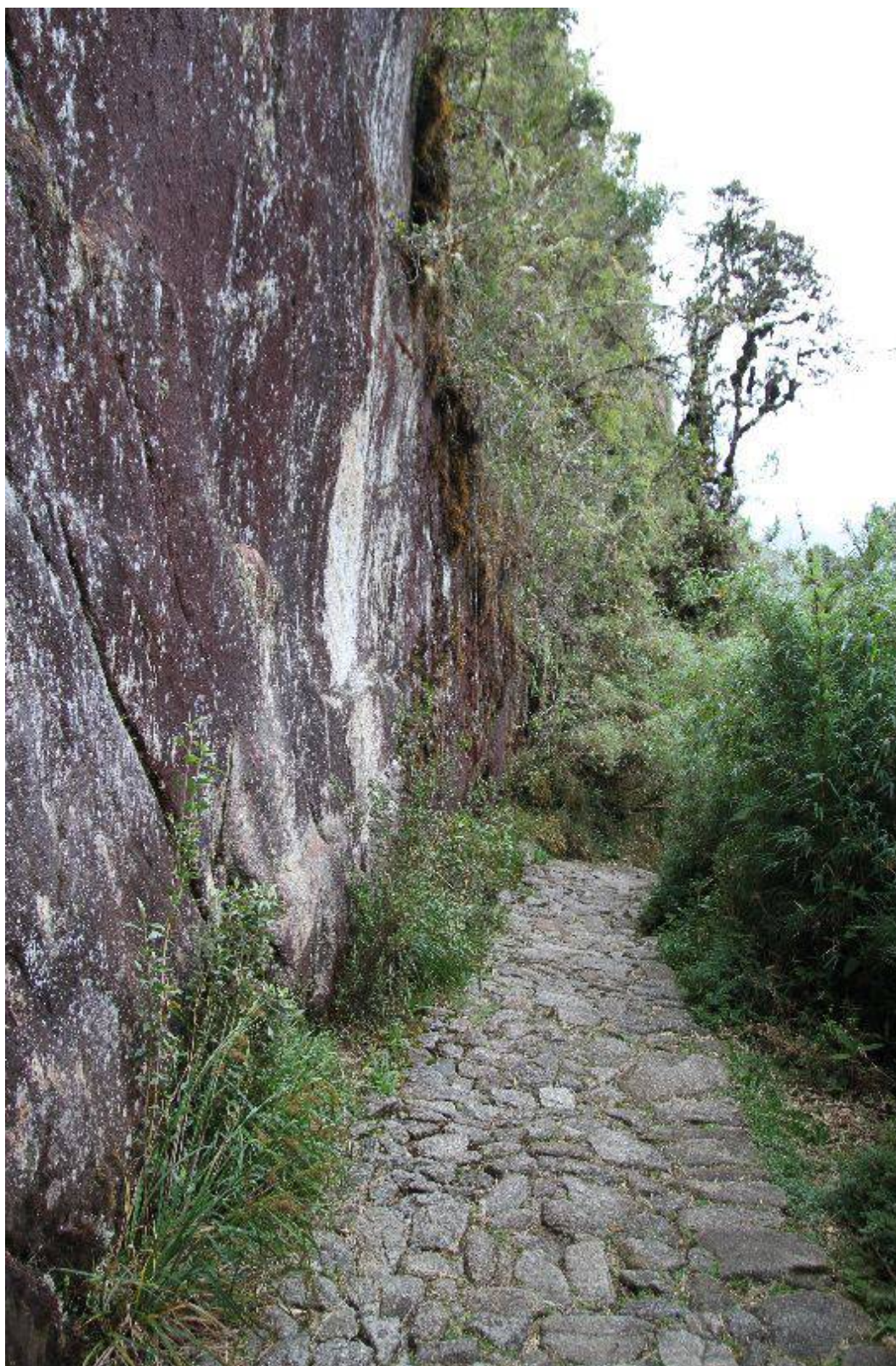
Inkojen raunioita ennen winaywaynan leiripaikkaa.

Samoja raunioita kuin edelliskuvassa. Polku tuli oikealta ylhäältä ja jatkui vasemmalle alas.

Tuolta ylhäältä tultiin näitä rappusia alas. Samaa linnakkeen muuria näkyy edellisessäkin kuvassa.

Välillä vähän tasaisempaa polkuakin.

Nämäkin raput tultiin alas.

Kantaja tulossa kiviportaita melkein juoksuvauhtia.

Kolmas inkapolun tunneli.

Taas polulla ja upeita maisemia.

Inkojen viljelytasanteita.

Winaywaynan leiripaikka. 2650 metrin korkeudella.

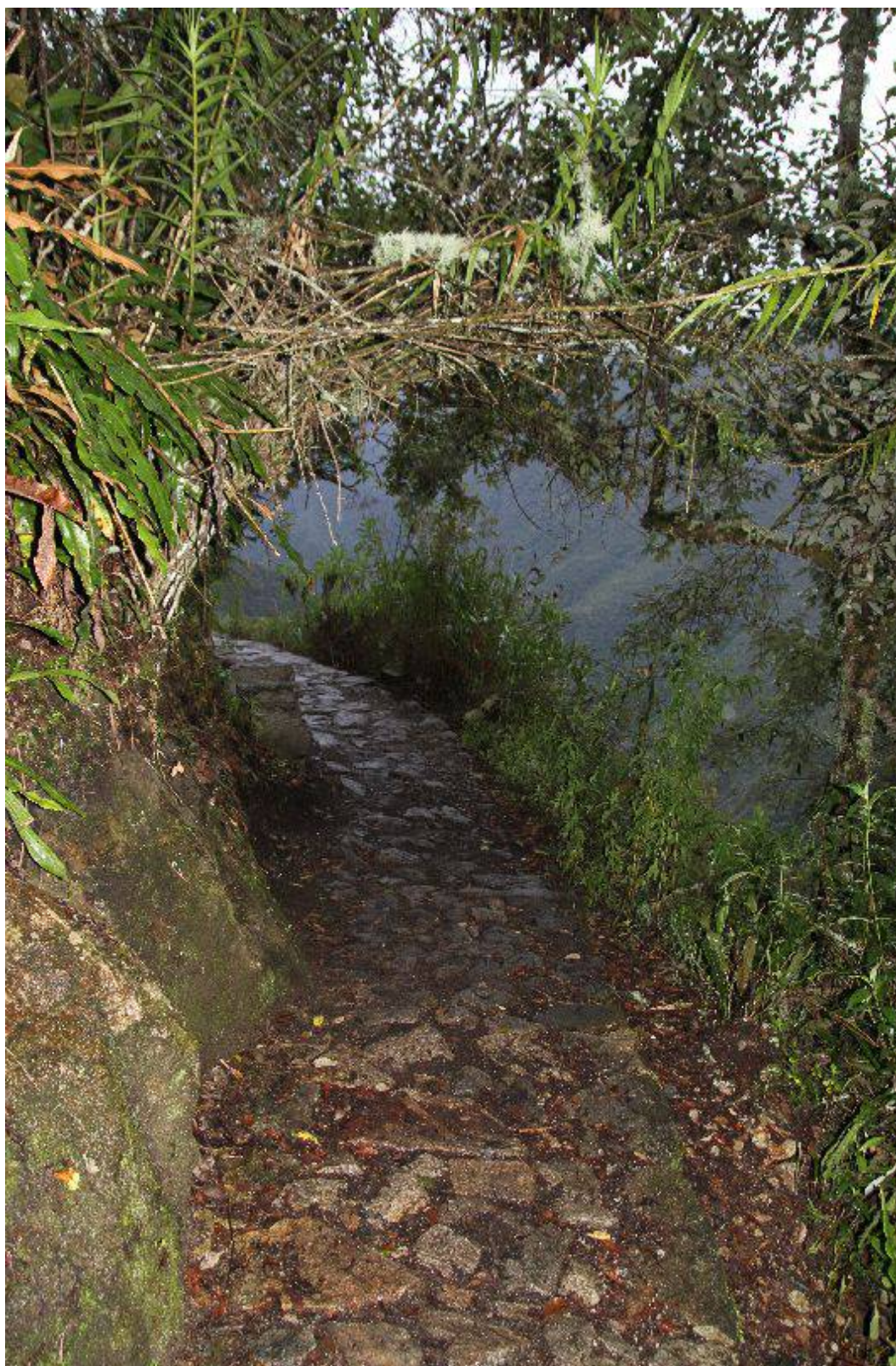

Iltamaisemia teltojen viereltä otettuna.

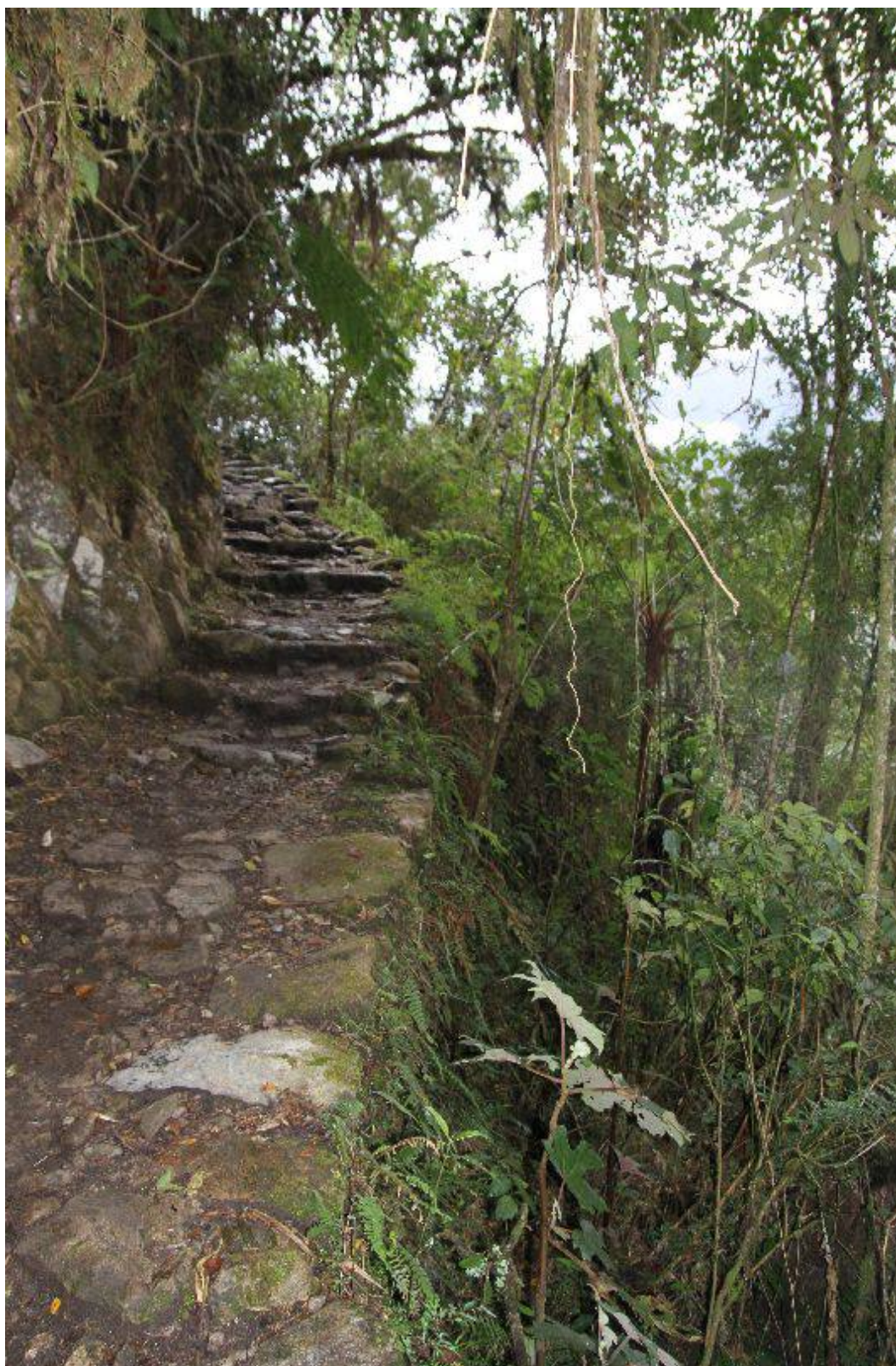
11.10

Aamulla aikainen herätys ja muutaman sadan metrin kävely portille josta Machu picchulle matkaa kuutisen kilometriä, olikohan niin että tämä portti avattiin aamulla kuudelta ja sitten ryhmä kerrallaan päästettiin vaeltajat liikkeelle. Jos oikein muistan niin aina tässä ei ole ollut porttia ja sitten kiireisimmät ovat lähteneet aivan liian aikaisin ja pimeällä liikkeellä ja sitten on tullut pahoja vahinkoja, nyt portti estää ihan pilkkopimeällä lähtemisen.

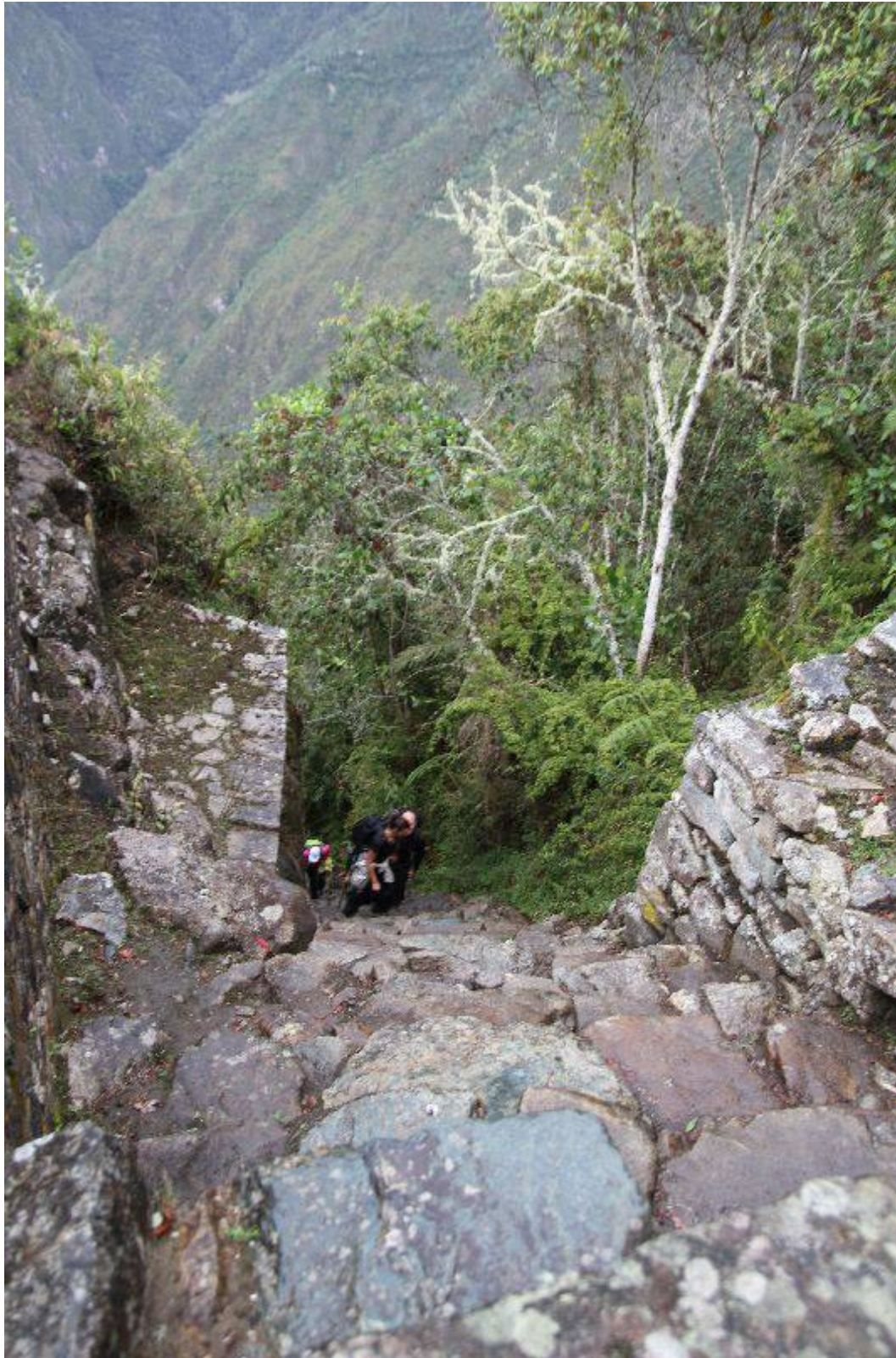
Machu picchulle päästessä portilla kohdataan puolet ryhmästä, eli se alkuperäisestä porukasta joka ei ollut vaelluksella mukana. Machu picchulla aluksi opastettu kierros ja sitten omaa aikaa kiertelyyn. Tämän jälkeen bussilla alas Aguas Calientesin kylään jossa vapaa muotoinen ruokailu ja sitten junalla Ollaytaytamboon, josta taas autolla Cuscoon ja huoneiden ja matkatavaroiden kuittaus ja ulos syömään.

Aamulla vielä vähän hämärässä polulla tarkistuspisteen ja aurinkoportin välillä.

Polulla yhä lähempänä aurinkoporttia, voi vain kuvitella kuinka hankala tässä olisi kulkea yöllä jos ainoa valonlähde olisi huono taskulamppu.

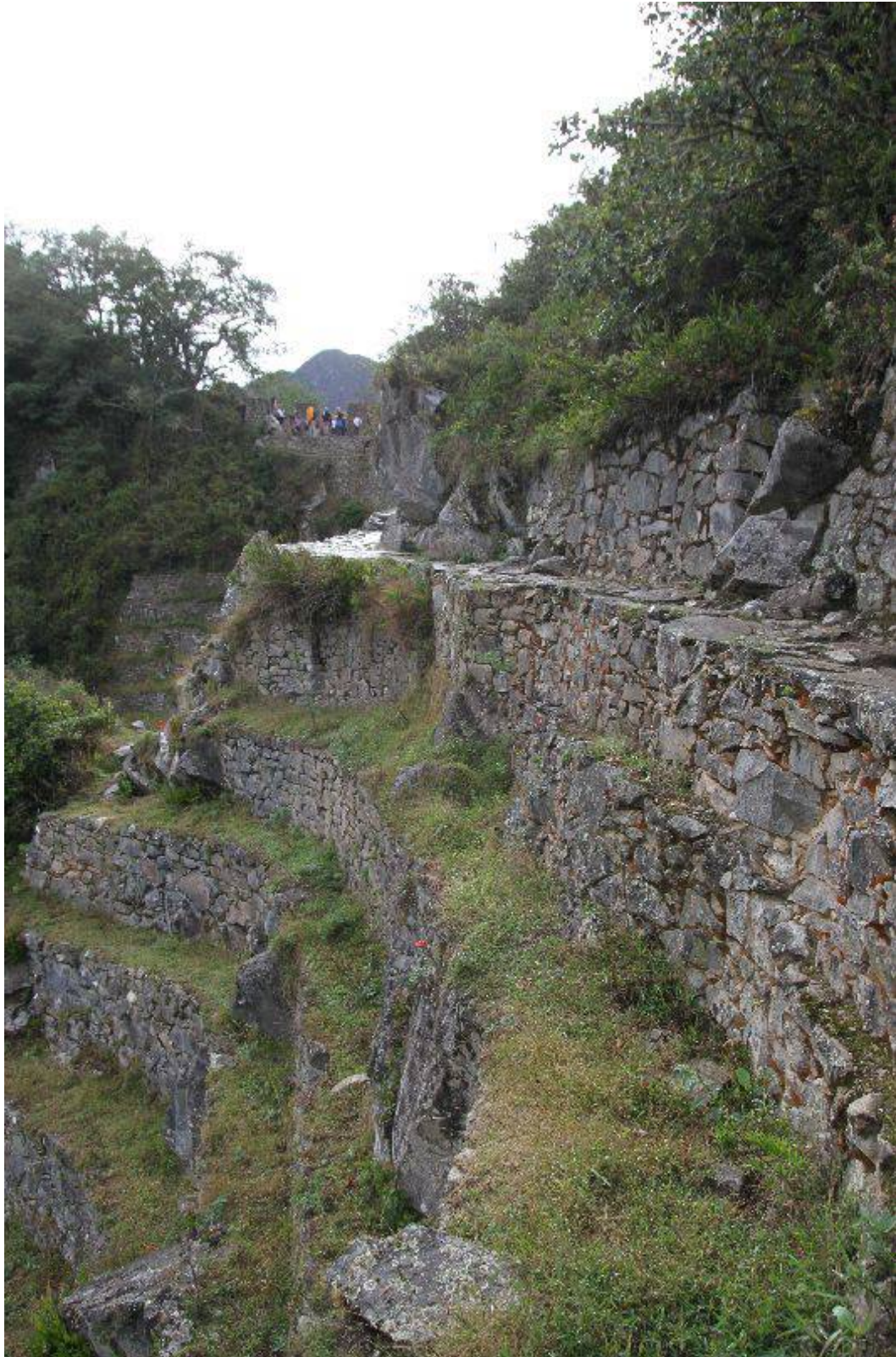
Aurinkoportilla, nämä raput ylös ja sitten näkyi aurinkoportti. Portaat olivat oikeastaan vieläkin jyrkemmät mitä kuvasta voisi päätellä.

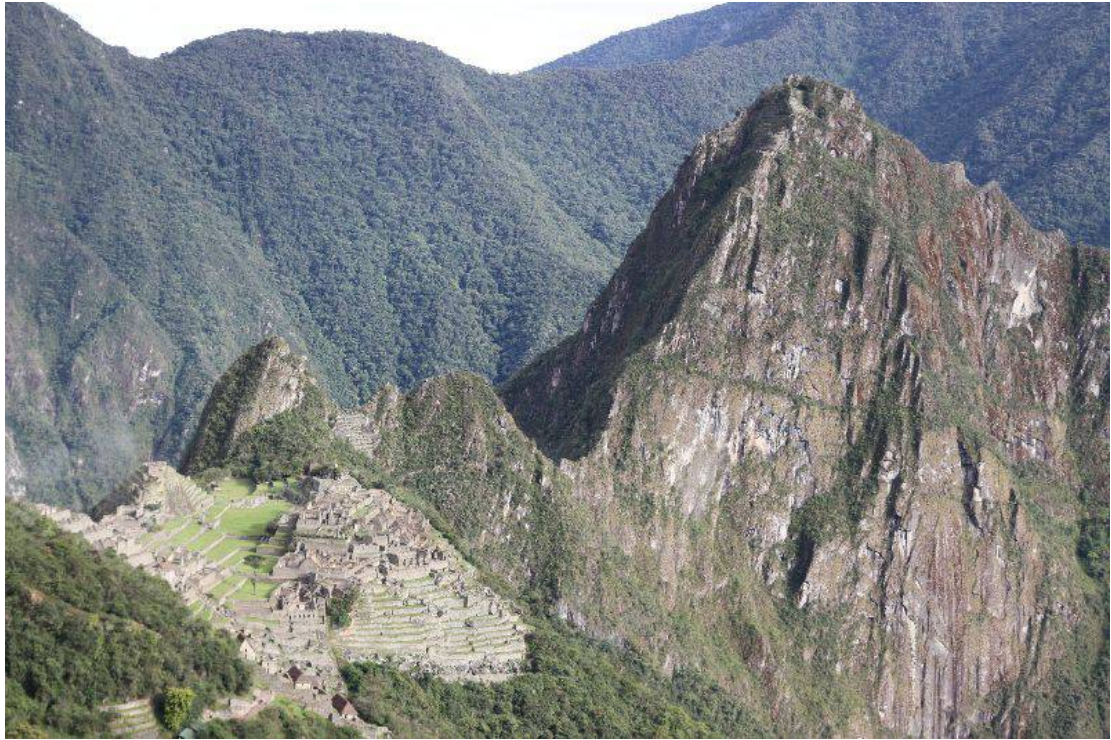
Aurinkoportti

Maisemia heti aurinkoportin jälkeen. Machu picchu.

Vaeltajia aurinkoportilla. Ylimmäinen kivinen tasanne on polkua kohti Machu picchua, alemmat ruohikkoiset tasanteet ehkä viljelytasanteita.

Machu picchu.

Machu picchu. Tästä polkua alas lippuportille ja sitten koko ryhmällä ihmettelemään mitä Inkat aikanaan ovat tehneet.

Machu picchu.

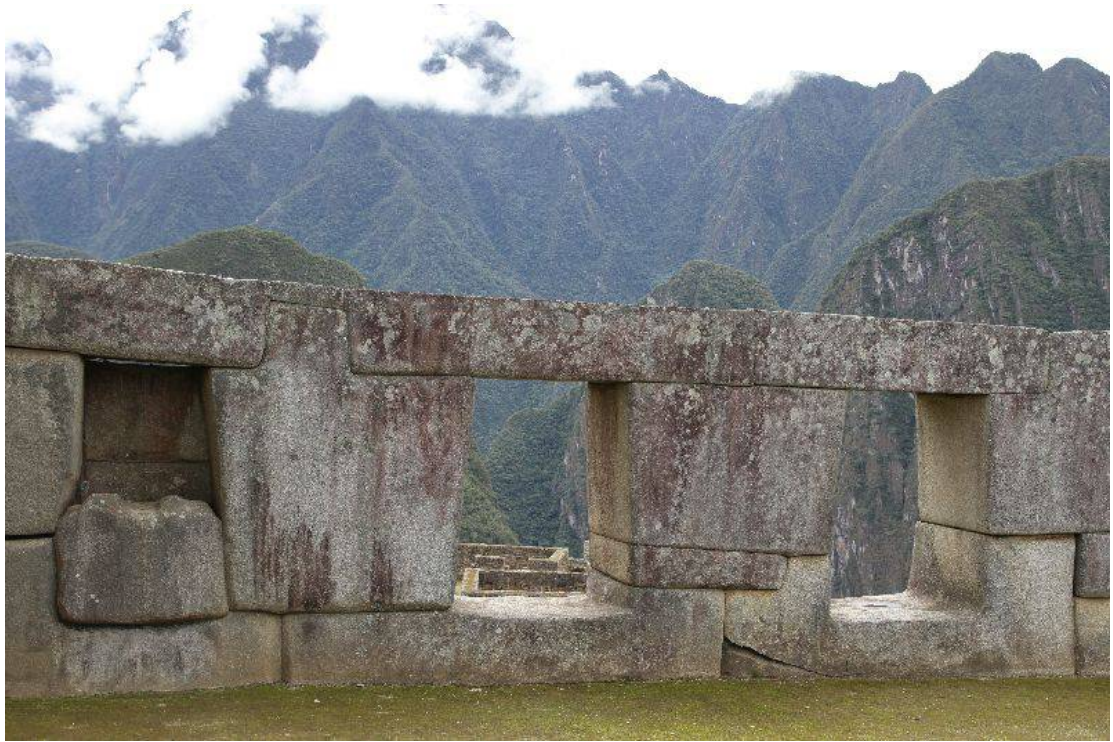
Machu picchu.

Machu picchun raunioita ja viljelytasanteita.

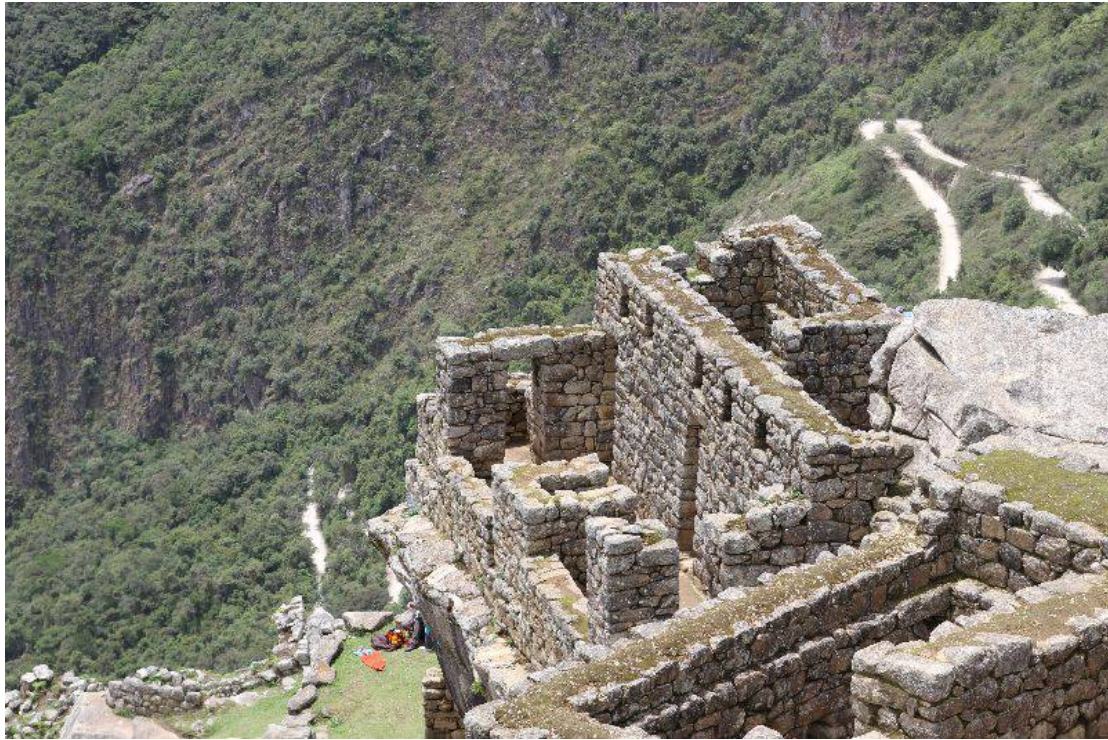
Machu picchu.

Machu picchu.

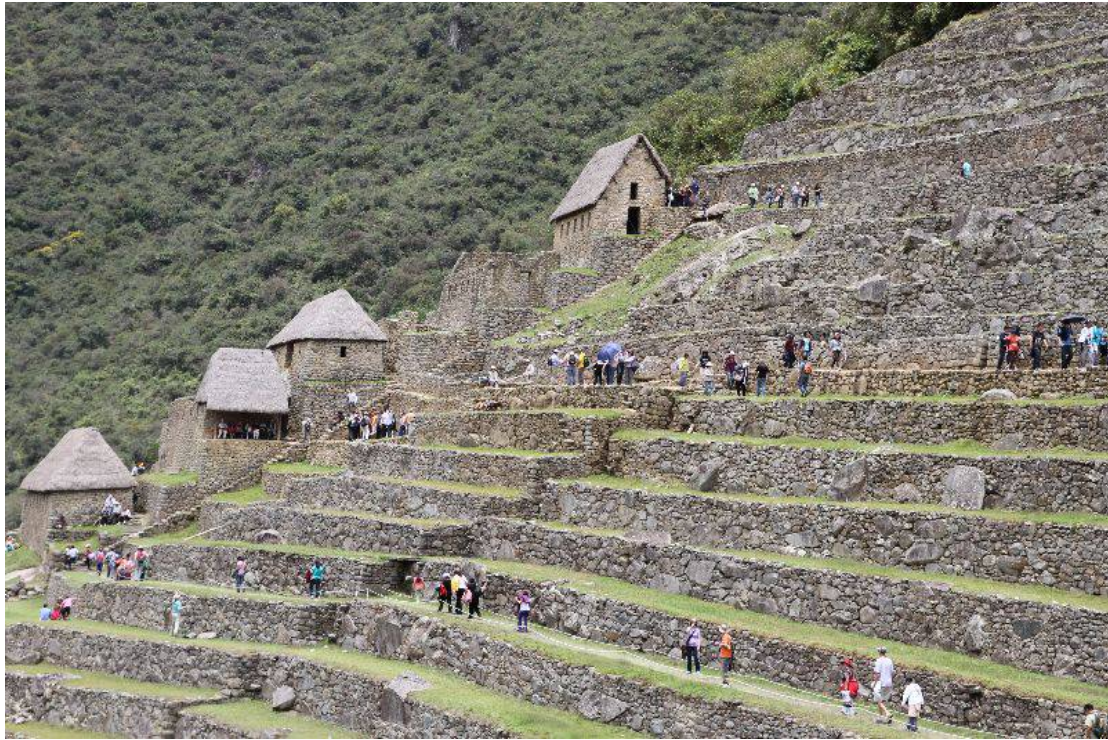
Machu picchun viljelytasteita.

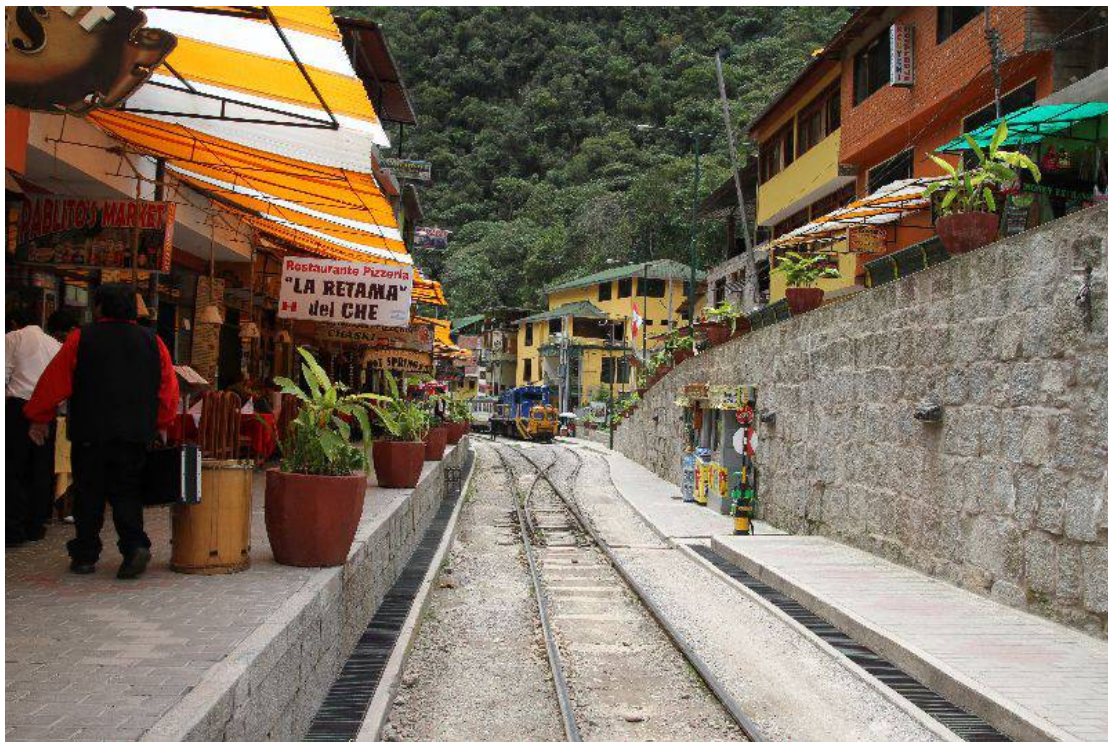
Machu picchu. Taustalla harmahtavan väristä mutkittelevaa tietä jota bussit kulkivat.

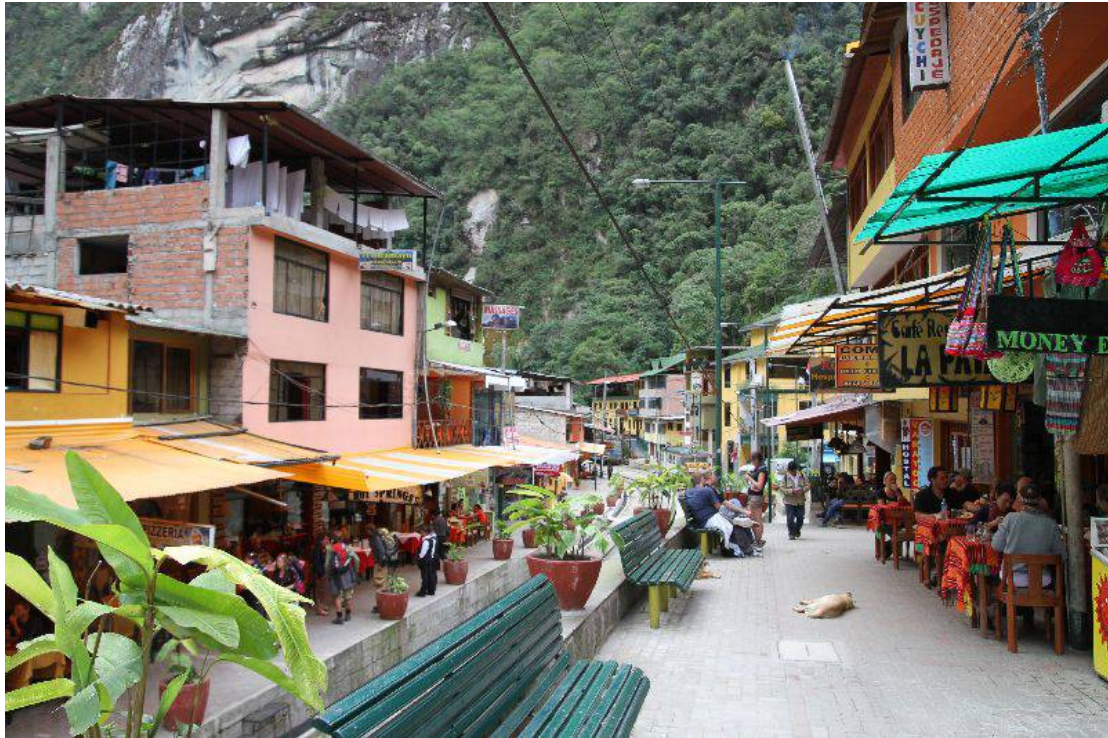
Machu picchu.

Machu picchu. Ihmisistä saa jonkinlaisen vertauskuvan minkä kokoinen paikka Machu picchu on.

Aguas Calientes

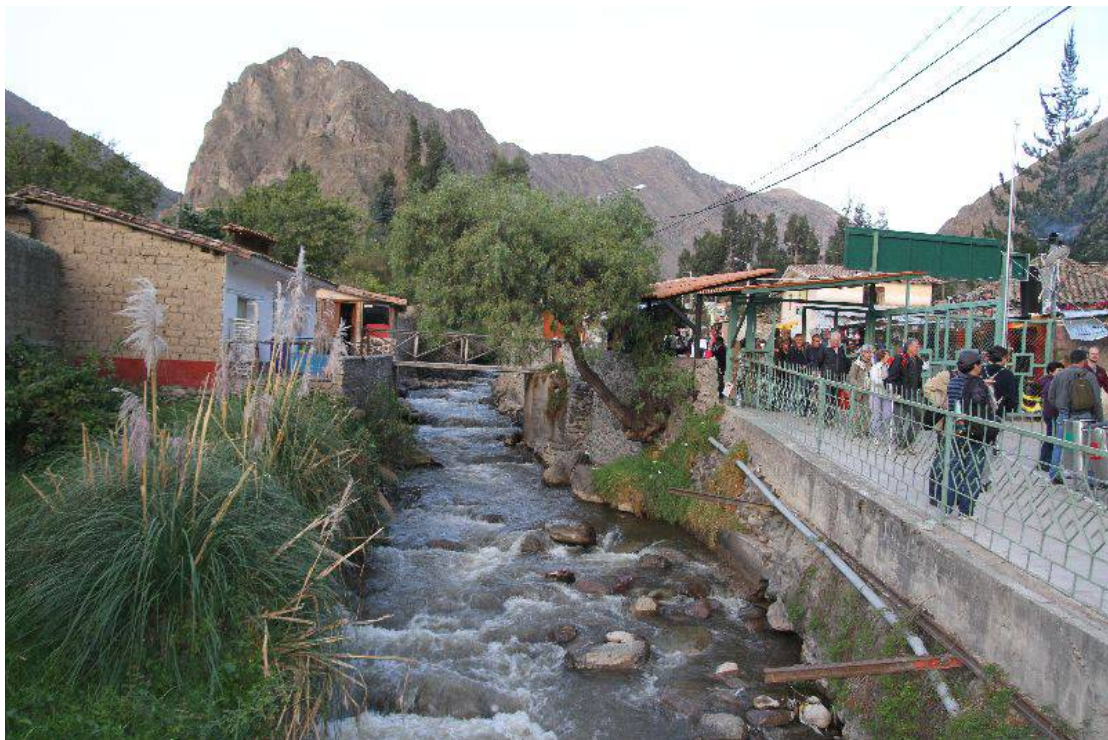
Aguas Calientes. Täällä ruokailu ja kantajien kuormana olleet vaelluksen varusteet ja sitten junalla Ollantaytamboon ja sieltä autolla Cuscoon.

Maisemia junan ikkunasta.

Maisemia junan ikkunasta.

Ollantaytambo. Tässä pois junasta ja autolla loppumatka Cuscoon. Junallakin olisi päässyt lähemmäksi mutta auto oli nopeampi vaihtoehto.

12.10

Aamupala ja sitten Cuscon lentokentälle ja lento Limaan. Limassa sitten ryhmä hajosi, osa jäi odottamaan omaa jatko-ohjelmaa ja kotiin lähtevillä taisi olla vielä yhteinen ruokailu ja pieni

kiertoajelu Limassa.

Kuva lentokoneen ikkunasta välillä Cusco - Lima. Vuoristoa ja kiemuraista tietä.

Oma kuljettaja odotti nimikyltin kanssa lentokentällä minua. Lisäpäivien ohjelmassa olikin tässä kohdassa maininta, että kuljettaja ei puhu englantia, mutta onnistui kyyti lentokentältä linja-auto asemalle ja matkalla oli vielä koukkaus viiden tähden hotellin pihalle josta kuljettaja haki bussimatkani eväslaatikon.

Bussi lähti Limasta klo 13.30 ja oli perillä Nazcassa klo 21.30. Mukava kahdeksan tunnin bussi matka, alku matkasta oli ihan mukavia maisemia katseltavana tie Nazcan suuntaan meni aika usein lähellä merta joten vuoristomaisemat olivat vaihtuneet aivan erilaisiksi.

Nazcassakin oltiin vastassa minua, aika jännää tulla vieraaseen paikkaan pimeässä tietämättä missä oma hotelli on mutta onneksi ehkä minuutin tai kahden odottelun jälkeen näkyi taas kyltti jonka tunnistin vastaanottajakseni, tästä kyyti hotellille ja huoneen kuittaus ja nukkumaan.

Kuva linja-auton yläkerran etuikkunasta jossain Liman jälkeen ja ennen Nazcaa. Edessäkin menee ihan normaali kuorma-auto, siitä taas mittasuhteita tien reunustan kallioleikkauksiin.

Linja-auton ikkunasta edelleen, edellisen kuvan tie kulki ajoittain meren lähellä. Alkumatkasta oli vielä sen verran valoisaa että vauhdissa otetuista kuvista osa onnistui kohtuullisesti.

13.10

Aamupäivällä kuljetus Nazcan lentokentälle ja siellä vähän odottelua ja lopuksi noin puolen tunnin lento Nazcan autiomaan yläpuolella. Tämän jälkeen kuljetus hotellille ja omaa kiertelyä kaupungilla.

Nazca, oman hotellin sisäpihaa. Täälläkin pihalla vilahti aamulla kolibri. Tilanne tuli vaan niin yllättäen että kuvaa ei ehtinyt ottaa, kolibri tuli jostain yhdelle kukalle viipyi siinä ehkä sekunnin ja hävisi taas.

Nazca, oma hotelli ulkoapäin. Portilla piti painaa summeria sitten kurkistivat ulos ja avasit aina portin. Rauhallinen kiva hotelli.

Nazca, puiston käytävän koristelaittoja.

Nazca puistoa.

Nazca. Lentokentällä. Tämän koneen kanssa tuli tehtyä noin puolen tunnin lento autiomaan yläpuolella, lentäjän lisäksi oli koneessa paikallisopas, taisi selostaa kuvioista vähäsen espanjaksi, matkustajia taisi koneessa olla yhdeksän jos oikein muistan, minua lukuun ottamatta muu ryhmä koneessa oli italialaisia, toisia taisi välillä pelottaa koneen kaartelu, ainakin äänistä sen voi päätellä...

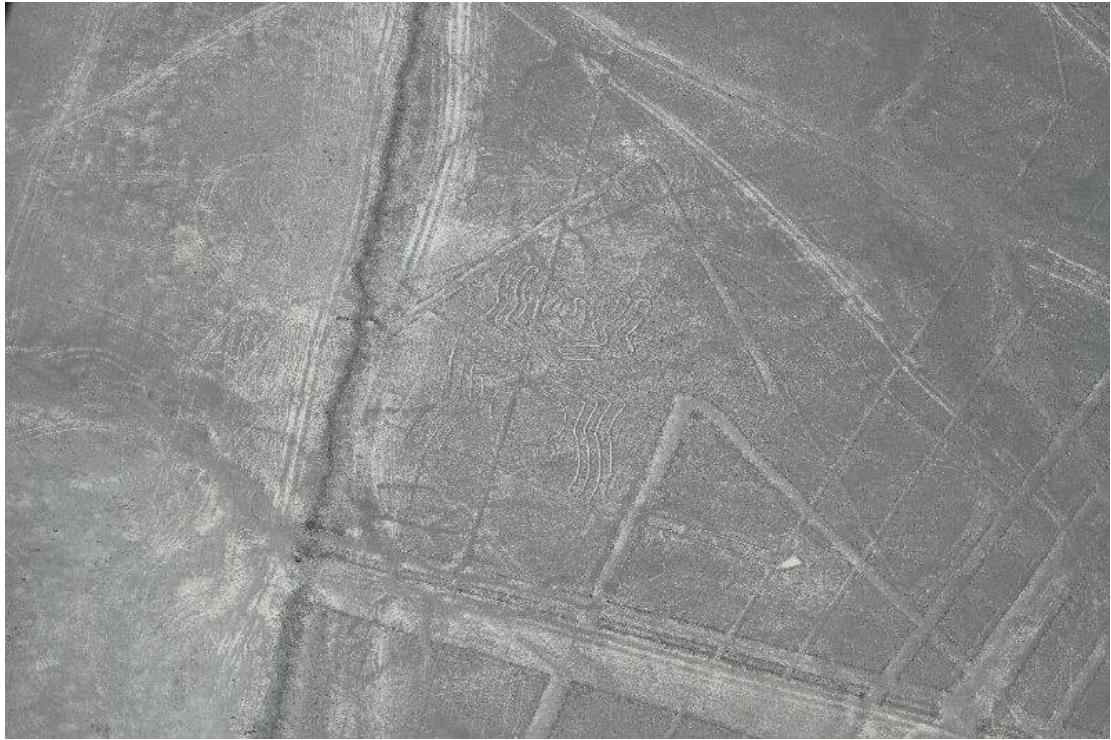
Apina.

Autiomaan suoria viivoja.

Kolibri.

Hämähäkki.

Chauchilla.

Tämä muumio oli sisätiloissa lasivitriinissä. Ainakin opas kertoi että tässä kunnossa muumio ja esineet olivat löytyneet kaivauksissa. Ilmeisesti erittäin kuiva ilma ja hiekka auttavat kaikkia säilymään. Toisaalta kuiva ilma ja hiekka olivat ilmeisesti yksi syy Nazcan kulttuurin häviämiseen.

Chauchilla. Maisemaa museoalueen kaivauksilta.

Chauchilla.

Iltapäivällä retki Chauchillaan (esi-inkojen hautausmaa) meno matkalla tutustuminen saviesineiden tekoon ja jonkinlainen opastus kullan kaivuun perinteiseen tapaan. Takaisin hotellille tullessa oli hämärä tulossa ja ilta kiertely kaupungilla jäikin vain ruokailuun.

Nazca ja jälleen puistossa. Ja tuttu kuvio nurmikkoon tehtynä.

Nazca. Linja-autoasemalla bussia odottaessa kuivuneessa kuralammikossa perhonen vielä kosteutta imemässä. Perhosia oli Perussa paikoitellen aika kivasti, mutta kovin vilkkaasti tuntuivat olevan liikkeellä muutamaa yksittäistä poikkeusta lukuun ottamatta.

Cruz del Surin linja-autoja. Näillä autoilla tuli tehtyä viimeisen viikon pidemmät matkat. Lima - Nazca. Nazca - Paragas ja Paragas - Lima.

Cruz del Surin linja-autot pysähtyivät ja lähtivät aina aidatuilta alueilta. Opas toi ja oli vastassa aina. Isompi laukku annettiin aina matkatavaroiden säilytykseen ja sieltä saatiin kuitti laukusta. Laukun nosti aina joku henkilökunnasta autoon ja pois jäädessä laukun sai kuittia vastaan taas matkatavaratiskiltä, eli itse ei laukkua saa laittaa autoon, eikä ottaa autosta pois.

Pikkureppu laitettiin tässäkin kuvassa näkyvälle pöydälle ja vartija kokeili repun päällipuolen pikaisesti kädellä ja saattoi avata laukun ja kurkata sisäpuolelle, myös liput tarkistettiin tässä. Sitten kuvassa pöydällä näkyvällä mustalla (mikä lie turvatarkistus juttu ollut, muutama nappi ja vilkkuvaloja...) pyyhkäistiin kyljet alhaalta ylös ja koko ajan taustalla näkyvä videokamera kuvasi kun toimitus suoritettiin kaikille autoon menijöille. Kun kaikki olivat autossa tuli vielä turvamies ja otti jokaisesta kameralla kuvan, sitten turvamies ulos ja portti auki ja auto liikkeelle.

Linja-auton ikkunasta välillä Nazca - Paragas.

Linja-auton ikkunasta välillä Nazca - Paragas. Kuvan pieni näkötorni näkyi Nazcan autiomaan lennollakin. Autiomaan piirroksia ei pysty erottamaan maanpinnalta katsottuna, mutta jo muutamaa metriä korkeammalta piirroksia pystyy erottamaan.

Linja-auton ikkunasta Nazca - Paragas välillä. Vasemmalle ja vähän ylös ja taas oikealle ja eteenpäin.

Vastaan tulevaa liikennettä jonkin pikkukylän kohdalla.

14.10

Aamupäivä vapaata aikaa. Kuljetus hotellilta klo 11.00 lähtevälle linja-autolle joka oli Paracasissa klo 15.00. Paracasissa oli vastassa auton kuljettajan lisäksi toinenkin mies ilmeisesti laukun kantaja, kun isomman laukun kantoi autoon, eikä Paracasin linja-autoasemalta (pieni rakennus ohikulku tien

vierellä)

ollut hotellille matkaa kuin ehkä pari sataa metriä, paljon muuta ei tarvinnut autolla mennä kuin tien toiselle puolelle. “Oman” hotellin tunnistin jo Nazcaan mennessä linja-auton ikkunasta.

Loppu päivä Paracasissa vapaata aikaa, hotellilta ehkä matkaa keskustaan ja meren rannalle kilometri, mukava kävelymatka joka tuli tehtyä muutamia kertoja.

Paragas, oman hotellin sisäpihaa, palmujen takana uima-allas.

Paragas. Oman hotellin etupihaa.

15.10

Päivällä hotellilta kuljetus alas rannalle ja sieltä laiturilta veneelle jolla noin kahden tunnin retki Ballestasin saarelle. Laiturilta saarille meni aikaa ehkä puolisen tuntia, sitten saarilla noin tunti hiljaista kiertelyä ja eläin paljouden ihmettelyä ja sitten takaisin rannalle. Loppu päivä taas rannalla kävelyä ja syömistä.

2 x 200 hevosvoimaa. Kulki ihan kivasti merellä.

Pelikaaneja lennossa matkalla kohti Ballestasin saaria.

Ballestas.

Ballestas.

Ballestas - Perunsuula (*Sula variegata*)

Ballestas - Keltajalkalokki kuvassa keskellä (*Larus belcheri*)

Ballestas.

Ballestas - Humboldin pingviini

Ballestas - Humboldin pingviini

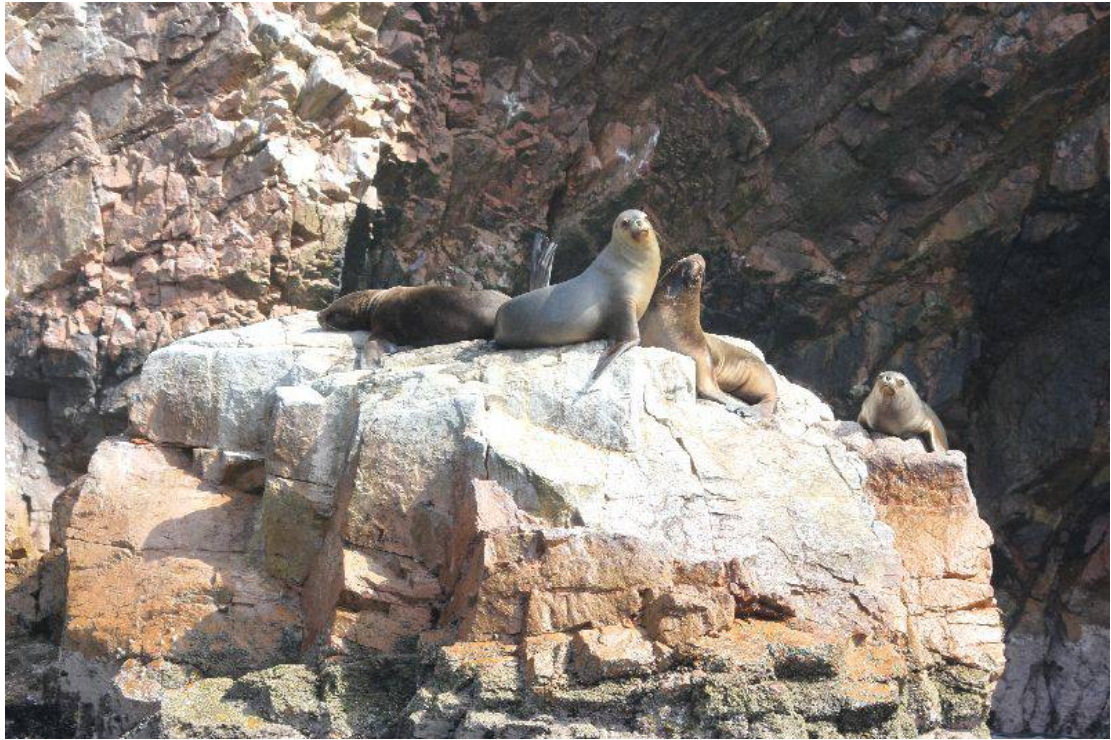
Ballestas - Humboldin pingviini.

Ballestas - Guanamerimetso (*Phalacrocorax bougainvillii*)

Ballestas.

Ballestas.

Ballestas - Perun pelikaani (*Pelecanus thagus*)

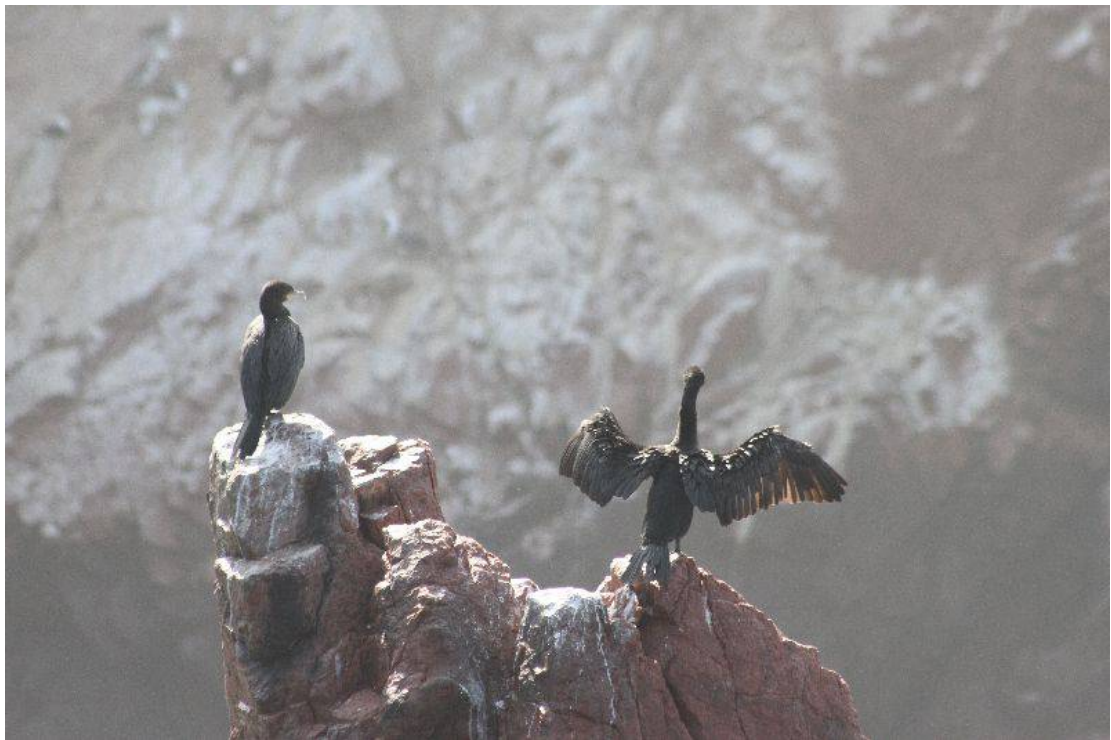
Ballestas - Kalkkunakondori (*Cathartes aura*)

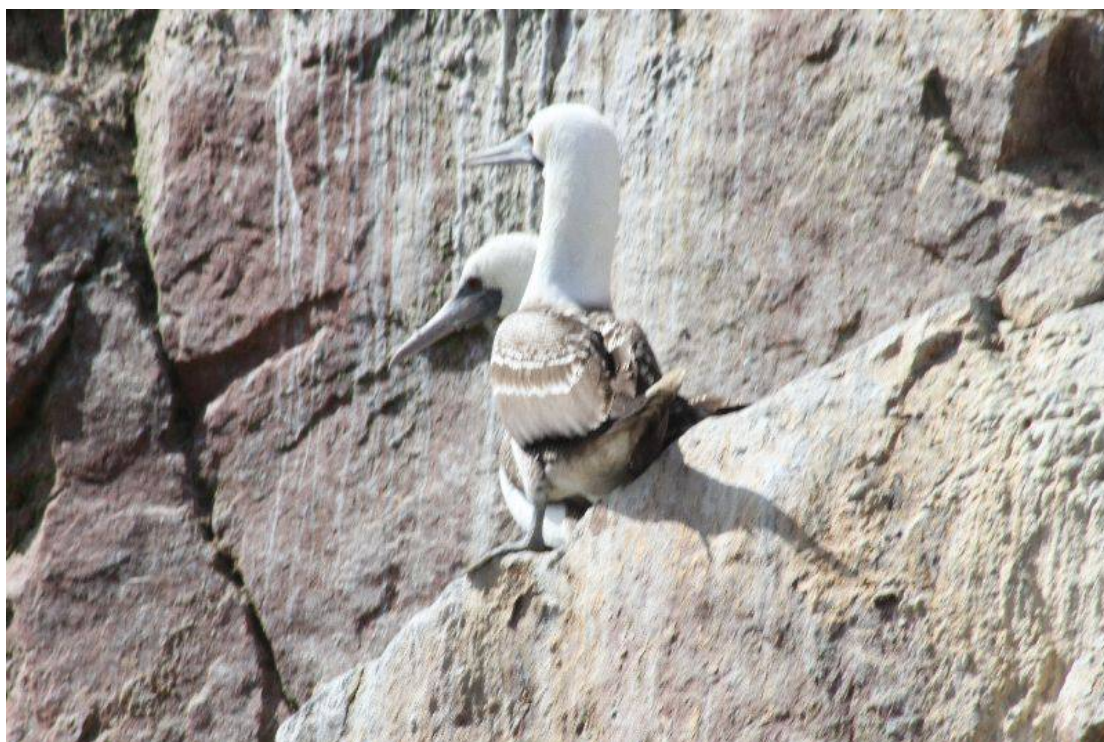
Ballestas.

Ballestas.

Ballestas -

Ballestas - Perunsuula (*Sula variegata*)

Ballestas.

Ballestas - Harmaamerimetso - (*phalacrocorax gaimardi*)

Ballestas - Inkatiira - (*Larosterna inca*)

Ballestas.

Ballestas.

Ballestas. Takaisin kohti Paragasta.

El Candelabro. Tämäkin maahan kaiverrettu kuva oli hyvin vanha, ohitettiin mennessä Ballestasin saarten matkalla. yhden tulkinnan mukaan merkki saattoi olla tarkoitettu muinaisten aikojen meimiehille opasteeksi.

16.10

“Vapaa päivä” Matkan ainoa päivä ilman mitään ohjelmaa. Päivä kuluikin varmaan kolme tai neljää kertaa kulkiessa hotellin ja keskustan/meren rannan väliä. Ruokailua ja ostosten katselua ja

postikorttien kirjoittelua.

Paragas - katumaisemaa keskustassa.

Paragas - keskustan hiekkarantaa.

Paragas - Keskustan rannan viereisen kävelykadun myyntikojuja.

Paragas - Eteläamerikansirkku.

Paragas - Pikkukuovi (*Numenius paheopus*)

Paragas - Perun pelikaani

Paragas - Perun pelikaani.

Paragas - Lumihaikara (*Egretta thula*)

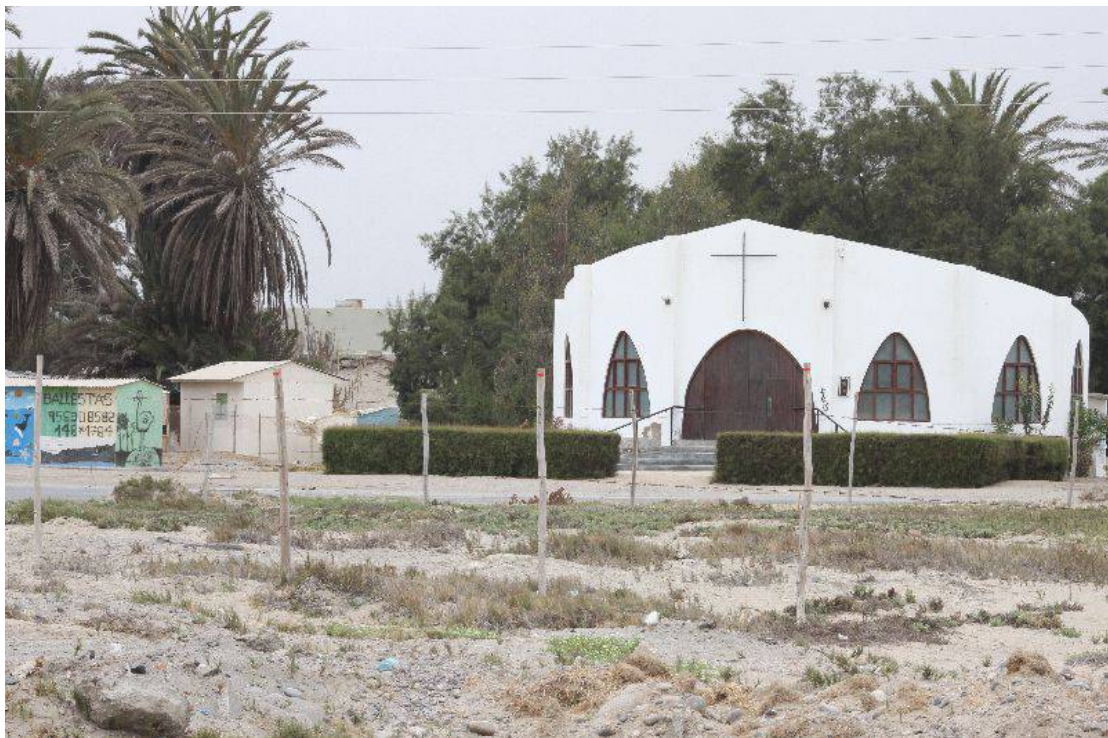
Paragas - Lumihaikara

Paragas - koira vartioi oman kodin porttia.

Paragas - kissa rannalla, ei lintu vaan rapu jahdissa. Rannan hiekassa näkyi paljon pieniä koloja ja ajan kanssa seuraten olivat rapujen suojapaikkoja, pienikin liikahdus ja hiekalla liikkunut rapu oli hetkessä kolojen suojassa.

Paragas - paikallinen kirkko.

Paragas - varpunen.

Paragas - hotellin lähellä Amerikan tuulihaukka

Paragas - rapujahdissa ollut kissa seuraavana päivänä, osasi ottaa rennostikin välillä.

Paragas - Eteläamerikansirkut hotellin terassilla (joka aamuinen esiintyminen aamupalaa syödessä)

Kyyditystä odottaessa tien toiselle puolelle linja-autoasemalle vilahti kolibrikin pikaisesti, jäi kuvaamatta, mutta onneksi rubiinityranni oli rauhallisempi kuvattava.

17.10

Aamupäivä vapaata aikaa. Iltapäivällä kuljetus taas linja-autoasemalle tien toiselle puolelle ja sieltä linja-auto lähti Limaan klo 14.30 ja Limassa auto oli klo 19.30 ja pieni odottelu linja-auto asemalle ja sieltä taas kuljetus tuttuun hotelliin (sama hotelli kuin matkan ensimmäisenä yönä.)

Linja-autossa matkalla Paragasista Limaan, kuorma-auton kuljettamia ja mainostamia tuotteita tuli matkan aikana nautittua.

Paragasista Limaan. Tässä näkee kuinka lähellä meri on välillä.

Paragas - Lima.

18.10

Aamupäivä vapaata aikaa. Pieni kävely kierros hotellin lähistöllä ja sitten kiertelyä inkatorilla, tori ehkä väärä nimitys. Pieniä ja isoja myyntipaikkoja oli varmaan muutamia satoja, ja tarjolla olisi ollut mm: perhostauluja, teepaitoja, villavaatteita, saviesineitä, käsin veistettyjä isoja huonekaluja, suuria tauluja, useita kultasepän koruliikkeitä ja vaikka mitä, selvästikään kauppapaikka ei ollut pelkästään reppumatkaajia varten.

Liman keskustaa hotellin lähellä.

Liman keskustaa hotellin lähellä.

Inkatorilla.

Inkatorilla.

Inkatorilla.

Erilaisten perhostaulujen lisäksi oli tosiaan melkein mitä vaan näkyvissä ja myytävissä.

Iltapäivällä kuljetus lentokentälle josta lento Amsterdamiin ja koneen vaihdon jälkeen Helsinkiin.

Matkalla hotellista lentokentälle. Kentällä lähtöselvitykset tiskillä ilman ongelmia, sitten koneen odottelua. Amsterdamissa muutama tunti vaihtoaikaa ja sitten Helsingissä joskus aikaisin aamuyöllä.

-Näin Perussa-

-Jarmo-